

سُورَةُ التَّوْبَةِ سوره تۆبە

بِرَاءَةً پاكانه دەست شۆرى مِّنْ لَّهِ اَللّٰهُ خُودا وَرَسُولُهُ و پىغه مبه ره كه يه وه اِلٰى بُو الَّذِيْنَ ئهوانه ى عَهْدُكُمْ په يمانتان پيدان

مِّنْ لَّهِ الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه شدانه ران (۱) فَسِيحُوا جا بگه رين فِيْ لَهِ الْاَرْضُ زهوى اَرْبَعَةً چوار اَشْهُرَ مانگان

وَأَعْلَمُوا و بزائن اَنْكُمْ كه ئيوه هه رگيز غَيْر . مُعْجِزِيْ دسه وه سانكه رى اَللّٰهُ خُودا (-نينه) وَاَنْ و بىگومان اَللّٰهُ خُودا

مُخْزِيْ شهرمه زاركه ر و ريسواكه رى الْكَافِرِينَ كافره كانه (۲) وَاَذُنَّ و بانگ و راگه ياندنيكه مِّنْ لَّهِ اَللّٰهُ خُودا

وَرَسُولُهُ و پىغه مبه ره كه ى اِلٰى بُو النَّاسِ خه لكى يَوْمَ رۆژى الْحَجَّ حه جى الْاَكْبَرُ هه ره گه وه اَنْ بىگومان بن كه اَللّٰهُ خُودا

بِرِيَّةٍ پاكانه كاره و دهستى شۆريه مِّنْ لَّهِ الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه شدانه ران وَرَسُولُهُ و پىغه مبه ره كه شى (دهستى شۆريه)

فَاِنْ جا ئه گه ر تَبِمَّ تۆبه تانكرد و گه رانه وه فَهُوَ ئه وه هه ر ئه وه خَيْرٌ چاكتر ه لَكُمْ بُو ئيوه وَاِنْ و ئه گه ر تَوَلَّيْتُمْ پشتتان هه لكرد

فَاعْلَمُوا ئه وه بزائن اَنْكُمْ كه ئيوه بىگومان غَيْر - مُعْجِزِيْ دسه وه سانكه رى اَللّٰهُ خُودا (-نين) وَاَشْرَ و مژگينى بده الَّذِيْنَ ئهوانه ى

كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون بِعَذَابٍ به عه زاب و ئه شكه نجه يه كى اَلَيْمٌ زۆر به ژان و ئازار (۳) اِلَّا جگه له الَّذِيْنَ ئهوانه ى

عَهْدُكُمْ په يمانتان پييا بده مِّنْ لَّهِ الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه شدانه ران ثُمَّ پاشان

لَمْ يَنْقُصُوهُمْ پابه ند بوون به په يمانه كه و لى تانيان كه م نه كردوه شَيْئًا (هيچ) شَتَّى وَلَمْ يُظْهِرُوا و پشتيوان و هاوكار نه بوون

عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بُو سه رتان اَحَدًا (له گه ل هيچ) كه سيك فَاَتَمُّوا ئه وه ته واو بكه ن اِلَيْهِمْ بۆيان عَهْدَهُمْ عه د و په يمانه كه يان

اِلٰى تاكو مُدَّتِيْهِمْ ماوه كه يان (ته واو ده بى) اِنْ بىگومان اَللّٰهُ خُودا يُحِبُّ - الْمُتَّقِينَ له خُودا ترس و پاريزكاره كانى (-خوشده وى ت)

(۴) فَاِذَا جاكاتى اَنْسَلَخَ دامالا و به سه رچوو الْاَشْهُرَ مانگه الْحَرَمَ قه دهغه و پيرۆزكراوه كان فَاَقْتُلُوا ئه وه بكورن

الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه شدانه ران حَيْثُ له كوئى و چۆن وَجَدْتُمُوهُمْ ئه وانتان بينيه وه و دهست كه وت وَخَذُوهُمْ و بيان به ن

وَأَحْصُرُوهُمْ و تهنگاویان بکهن وَأَقْعُدُوا و دانیشن لَهُمْ بۆیان كُلَّ له ههموو مَرَصَدْ بۆسهیهک فَإِنْ جا ئه گهر

تَابُوا په شیمان بوونهوه و گه رانهوه وَأَقَامُوا و ږیک ودامه زراویانکرد الصَّلَاةَ نوښتُ وَءَاتُوا و یتایان و به خشیان

الزَّكَاةَ زه کات (پاککاری و بره ودان) خَفَلُوا ئه وه ئازادیان بکهن و والا بکه نهوه سَبِيلَهُمْ ږیگه یان إِنَّ به دلتیایي اللَّهُ خودا

عَفُورٌ ئه وپه ږی لیبوردهی رَحِيمٌ ئه وپه ږی میهره بان وبه به زه یه (۵) وَإِنْ و ئه گهر أَحَدٌ یه کیک مِّنْ له

الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوبه شدانه ران اسْتَجَارَكَ داوای په نای لیکردی فَأَجَرَهُ ئه وه په نای بده حَتَّى تاکو یَسْمَعُ ده بیستی

كَلِمٌ گوتاری اللَّهُ خودا (قورئان) ثُمَّ پاشان أَبْلَغَهُ بیانگه یه نه مَأْمَنَهُ ئه وجیگه یی ئه وان پتیا وایه دورن له ترس و دلتیاده بن

ذَلِكَ ئه وه بِأَنَّهُمْ به هوئی ئه وه ی ئه وان قَوْمٌ قه ومیک لَا - يَعْلَمُونَ (-نا) زانن و تی (-نا) گهن (۶) كَيْفٌ چۆن یَكُونُ ده بی

لِلْمُشْرِكِينَ بۆ موشریک و هاوبه شدانه ران عَهْدٌ عه هد و په یمانیک عِنْدَ لای اللَّهُ خودا وَعِنْدَ و لای رَسُولَهُ پتیه مبه ره که ی

إِلَّا مه گهر الَّذِينَ ئه وانه ی عَهْدُتُمْ په یمانتان به ستوه له گه لیا ن عِنْدَ لای الْمَسْجِدِ مرگه و تی الْحَرَامِ پیروز (که عبه ی پیروز)

فَمَا جا ئه وهنده ی اسْتَقِمُوا سه قامگیربوون (له سه ر په یمانه که یان) لَكُمْ بۆتان فَاسْتَقِيمُوا ئه وه سه قامگیر بن لَهُمْ بۆیان

إِنَّ به دلتیایي اللَّهُ خودا يُحِبُّ - الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارنیزکاره کانی (-خوش ده ویت) (۷) كَيْفٌ چۆنه؟ وَإِنْ و ئه گهر

يَظْهَرُوا ئه وان سه رکه ون عَلَيَكُمْ به سه رتان لَا يَرْقُبُوا چاودیری نا که ن فِكُمْ له نگو

إِلَّا هیچ حورمه ت و ږنیزیک (له به لئینامه و خزمایه تی و هاوسپیه تی) وَلَا ذِمَّةً و نه عه هد و په یمانیش يَرْضَوْنَكُمْ رازیتان ده که ن

بِأَفْوِهِمْ به زاریان وَتَابَى و حه زناکات و قبول نا کات قُلُوبَهُمْ دلّه کانیا ن وَأَكْثَرُهُمْ و زۆربه یان فَسِقُونَ فاسیق و به رهلان له دین

(۸) اشْتَرَوْا کړیویانه بِأَيْتْ به ثایه ته کانی اللَّهُ خودا ثَمْنًا پاره یه کی قَلِيلًا که میک فَصَدُّوا جا ږیگر بون و بوونه کۆسپ عَنْ له

سَبِيلِهِ ږیگی وی إِنَّهُمْ به دلتیایي ئه وان سَاءَ خراپترین شته مَا كَانُوا ئه وه ی پتیا ن يَعْمَلُونَ ده یانکرد (۹)

لَا يَرْقُبُونَ چاودیری نا که ن فِي له مُؤْمِنٍ برواداریک إِلَّا هیچ حورمه تیک بۆ به لئینامه و خزمایه تی و هاوسپیه تی

وَلَا ذِمَّةَ وَنَه عَهْدِيكَ وَأُولَئِكَ وَتُهْوَانُ هُم هه‌رخوځيانن الْمُعْتَدُونَ ده‌ستدریژیکار (۱۰) فَإِنْ جَا تَه‌گه‌ر

تَابُوا په‌شیمان بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه وَأَقَامُوا و رېک ودامه‌زراوینکړد الصَّلَاةَ نوڅړ وَءَاتُوا و هینایان و به‌خشیان الزَّكَاةَ زه‌کات

فَإِخْوَنُكُمْ تَه‌وه (تُه‌وان) براتانن فِي له الدِّينِ ټاین وَفُصِّلَ و ئیمه‌ پوځ و شی ده‌که‌ینه‌وه الْآيَاتِ ټایه‌ته‌کانی قورئان

لِقَوْمٍ بُو قه‌ومیک یَعْلَمُونَ بزائنن (۱۱) وَإِنْ و تَه‌گه‌ر نَكْتُوا هه‌لښانوه‌شاندوه‌وه أَيْمَنُهم سوینده‌کانیان مِّنْ له بَعْدَ دواى

عَهْدِهِمْ په‌یمان‌ه‌کانیان وَطَعْنُوا و تانه و ته‌شهریاندا فِي له دِينِكُمْ دینه‌که‌تان فَقَتِلُوا تَه‌وه بجه‌نگن دژى أُمَّةٍ پېشه‌وایان و سه‌رانى

الْكُفْرَ کوفر و بی‌پروایى إِنَّهُمْ به‌دلنښایى تَه‌وان لَا - أَيْمَنَ عه‌د و په‌یمان و سویند (-نیه) هُم بُوځان لَعَلَّهُمْ به‌لکو تَه‌وان

يَنْتَهُونَ کوټایى و واز (له‌بېنډاوهرى و دره‌دینى) بهین (۱۲) أَلَا تَقْتُلُونَ ټایا ناهه‌نگن دژى قَوْمًا قه‌ومیک نَكْتُوا هه‌لښانوه‌شاندوټه‌وه

أَيْمَنُهم سویندو په‌یمان‌ه‌کانیان وَهُمَا و هه‌ولۍ ته‌واویندا بِإِخْرَاجٍ بُو ده‌رکړنى الرُّسُولَ پیغه‌مبه‌ر وَهُم و هه‌ر تَه‌وانیش

بَدَءُوكُمْ ده‌ستیان به‌ ئیوه‌ کرد أَوَّلَ یه‌که‌م مَرَّةٍ جار أَخْشَوْنَهُمْ ټایا تهرسن لیږان فَاللَّهُ تَه‌وه هه‌ر خودا أَحَقَّ شایسته‌تره

أَنْ که تَخْشَوْهُ لیږ بترسن إِنْ تَه‌گه‌ر كُنْتُمْ ئیوه‌- مُؤْمِنِينَ پروادار (-بووین) (۱۳) قَتَلُوهُمْ بجه‌نگن دژیان

يُعَذِّبُهُمْ عه‌زاب و تَه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دات اللَّهُ خودا بِأَيْدِيكُمْ به‌ ده‌ستى ئیوه وَيُخْزِيهِمْ و شه‌رمه‌زار و ریسوایان ده‌کات

وَيَنْصُرُكُمْ و سه‌ر تان ده‌خا عَلَيْهِم به‌سه‌ریان وَشَفَّ و سارڅډه‌کات و چاک ده‌کاته‌وه صُدُور سینه و دلۍ قَوْمٍ قه‌ومیکى

مُؤْمِنِينَ پروادار (۱۴) وَيَذْهَبَ و لاده‌بات و ناهیلټ غِيْظَ خه‌شم و کینه‌ی قُلُوبِهِمْ دل‌ه‌کانیان وَيَتُوبَ و-

اللَّهُ خودا (-توبه و گه‌رانه‌وه قبول ده‌کات) عَلَى له مَنْ تَه‌وکه‌سه‌ی يَشَاءَ بیه‌ویټ وَاللَّهُ و خودا عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ټاگادارى

حَكِيم ته‌واو کاربه‌جۍ یه (۱۵) أَمْ يَانَ حَسِبْتُمْ و اتانزانویه أَنْ که تُرْكُوا وازتان لیبه‌ینړۍ وَلَمَّا له‌و کاته‌ی هیشتا - يَعْلَمَ -

اللَّهُ

خودا (-نه) یزانویه و ده‌رنه‌که‌وتووه (زانینى هاتنه‌جینى تَه‌وه‌ی خودا به‌ تقدیر ده‌یزانۍ به‌س هیشتا نه‌هاتووته‌جۍ و قضاء نه‌بووه و له‌ دنیا ده‌رنه‌که‌وتووه و ټاشکرا نه‌بووه)

اَلَّذِيْنَ تَهْوَاهِىْ جَهْدُكُمْ تَيَكُّوْشَاوْنَ وَّ جِيْهَادِيَا نَكْرَدُوْهُ مِنْكُمْ لَهْ نَگُوْ وَلَمْ يَخْخِذُوْا وَهَلْيَا نَهْ بَزَارْدُوْهُ مِنْ لَهْ دُونْ غَهْ يَرِىْ اَللّٰهُ خُودَا

وَلَا رَسُولَهُ و غهیری پیغہ مبرہ کہی وَلَا الْمُؤْمِنِینَ و غهیری پرواداران وَلِیَجَّةَ دؤستی گیانہ گیانی و ہاوراز و متمانہ پیکراوی نہینیان

وَاللَّهُ وَخَدَاشَ خَیْرُ ته‌واو شاره‌زای ورد و درشته بِمَا به‌وهی تَعْمَلُونَ نَبِوه ده‌یکه‌ن (۱۶) مَا کَانَ نه‌بویه

لِّلْمُشْرِكِينَ بُو مُّشْرِكٍ وَ هَاوِلْدَانِ رَہْهٖ كَانَ **أَنَّ** كَہ **يَعْمُرُوا** ئَاوَدَانِ بَکَہ نَہْوہ **مَسْجِدَ** مَزْگَہ وَتَہ کَانِ **اَللّٰہ** خُودَا **شَہِدِیْن** شَاہِیہ تِیْدَہ رِ بِن

عَلَىٰ لَهُ سَهْرٌ أَنْفُسِهِمْ خَوِيَانٌ بِالْكَفْرِ بِهِ كُوفِرَ أَوْلَئِكَ تَهَوَّانَ حَبِطَتْ پُوجُ وَ بَه تَالِ بُووِيْتَهُوَهْ أَعْمَلُهُمْ كَارُ وَ كَرْدَهُوَه كَانِيَانِ

وَفِي وَهَر لَه **النَّارُ** ئاگر **هَمَّ** ئهوان **خَلْدُون** ده‌مێن هه‌تا هه‌تای (١٧) **إِنَّمَا** له‌راستیدا هه‌ر

يَعْمُرُ (ئەوگەسانە) ئاوەدان دەگەنەو مَسْجِد مەزگەوتەکانی ﷲ خودا مَن ئەوانەى عَامَن بپروای هیناوه ﷲ بەخودا

وَالْيَوْمَ وَرَوْيَ الْآخِرِ دَوَوَايَ وَأَقَامَ وَرَيْكِي كَرْدَوَهْ الصَّلَاةُ نَوِيْژَ وَءَاتَى وَبِهْ خَشْيَوِيَهْ تِي الزَّكَاةُ زَهْ كَات (پاککاری و برہودان)

وَلَمْ يَخْشَ وَ نَهْتَسَاوَه لَه شَتَّى إِلَّا جَگَه لَه **اَللّٰهُ** **اَللّٰهُ** فَعَسَىٰ تَهَوَه هِيَوَاوَايَه **اَوَّلِيْكَ** تَهَوَان **اَنْ** كَه **يَكُوْنُوْا** - **مِنْ** لَه

المُهْتَدِينَ رَيْنَاسَان و هيدايه تدر اوان (-بن) (۱۸) أَجَعَلْتُمْ ثَايا -داتاننا سِقَايَةَ ثَاوَدِيرِي الْحَاجِّ حَاجِيَان وَعِمَارَةَ و ثاوهدانگردنه و هی

المَسْجِدُ مَکْهُوتِی الْحَرَامِ پیرۆز (که عبه‌ی پیرۆز) کَمَنْ وه‌ک ئه‌وه‌که سه‌ی ءَامَن بڕوای هیناوه بِاللّٰه به‌خودا وَالْيَوْمِ و رۆژی

الْآخِرِ دُوایِ وَ جُهْدَ و تیکۆشاوه و جیهادی کردوه **فِي** له ییناو سَبِيلِ ریتیگی **اللَّهُ** خودا لَا یَسْتَوُونَ یه کسان نابن **عِنْدَ** لای

اَللّٰهُ خُودَا وَاَللّٰهُ خُودَا لَا يَهْدِي هِيْدَايَهْت و رَيْنُمُونِي نَابَه خَشْيَ بَه اَلْقَوْمَ ئَه و قَه و م و خَه لَكَه ي اَظْلَمِيْنَ سَتَه مَكَارِن (۱۹)

الَّذِينَ هُمْ وَكَانَتْ هُنَا **أَمْنًا** لِّرُءَايَائِهِمْ وَكَانَتْ هُنَا **مُجَاهَدًا** لِّوُجُوهِهِمْ وَكَانَتْ هُنَا **مُسْتَوْدَعًا** لِّمَا هُمْ كَاذِبِينَ

اللَّهُ خُودَا بِأَمْوَالِهِمْ بَه مَالٍ وَ سَامَانِيَانِ وَأَنْفُسِهِمْ وَ خُودِي خُويَانِ أَعْظَمُ زُورْگَه وَرِه يَه دَرَجَة پله وَ پايه يانِ عِنْدَ لَايِ اللَّهُ خُودَا

وَأُولَٰئِكَ وَتِلْكَ هُمُ هَارِخَوِيَّانِ أَلْفَا تَزُونِ سَهْرَكِه وَتَوَوِهْ كَانِنِ (۲۰) يَبْشِرْ هُمُ مَزْغِينِيَّانِ پَيْدَه دَاتِ رَهْمُ پَهْرُوهر دِگَارِيَّانِ

بِرَحْمَةٍ به ره‌حمه‌ت و به‌زه‌بی یِک مَنه له‌وی یه‌وه وَرِضَوْن و ره‌زامه‌ندی وَجَنَت و باخاتیک هُم بۆیان هه‌یه فیه‌ا تیایدا

نَعِيمٌ خَوْشَى و نيعمه تيکی مُقِيمٌ به رپاکراوی به رده وام (۲۱) خُلِدِينَ هه تاهه تايي ماوهن فَيَا تاييدا اَبَدًا به نه براوهي اِنْ به دنيايي

الله خودا عِنْدَهُ لايه تي اَجْرٌ پاداشتي عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن (۲۲) يٰاَيُّهَا هُوَ ئه ي اَلَّذِينَ ئه وانه ي ءَامِنُوا برواتان هيناوه

لَا تَخْذُوا - ءَابَاءُكُمْ باب و باپيرانتان وَاِخْوَانُكُمْ و براكانتان (-مه كه نه به) اَوْلِيَاءُ دُوسْت و پشتيوان اِنْ ئه گهر

اَسْتَحْبُوا خُوشيان ده هات به اَلْكَفَرُ كوفر و بي پروايي عَلَى به سهر اِلَايْمِنُ بروا و ثيمان وَمَنْ و هه ركه سي

يَتَوَلَّوْهُمْ دُوسْتايه تي و پشتيوانيان لَيَبْكَاتٍ مِّنْكُمْ له ئيوه فَاُولَٰئِكَ ئه وه ئه وان هُمْ هه رخويان ن اَلظَّالِمُونَ سته مكارن (۲۳)

قُلْ بَلَىٰ اِنْ ئه گهر كَانَ - ءَابَاؤُكُمْ باب و باپيرانتان وَاَبْنَاؤُكُمْ و كوره كانتان وَاِخْوَانُكُمْ و براكانتان وَاَزْوَاجُكُمْ و خيزانه كانتان

وَعَشِيرَتُكُمْ و عه شيره تتان وَاَمْوَالُكُمْ و مال و ساماني اَقْرَفْتُمُوْهَا به زه حمه ت ده ستان كه وتوه وَتِجْرَةٌ و بازرگانيك

تَخْشَوْنَ ده ترسن له كَسَادَهَا توشي بي بازار ي بيت و زهره مه ند بيت وَمَسْكِنٌ و مال و نشينگي تَرْضَوْنَهَا يي رازين

أَحَبُّ خُوشه ويستره اِلَيْكُمْ بُوْتَان مِّنْ له الله خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي وَجِهَادٌ و جيهاد و تَيَكُّوْشَان فِي له

سَبِيلِهِ رِيگاي وي قَرَبُوصُوا ئه وه چاوه پروايي (خراپه يه ك) بَن حَتَّى تاكو يَأْتِي - الله خودا بِأَمْرِهِ فره ماني خوي (-دينيت)

وَاللَّهُ و خودا لَا يَهْدِي بِنِمْوُونِي ناكات اَلْقَوْمَ ئه وقه ومه ي اَلْفٰسِقِينَ كه فاسيق و (له دين) ده رچوون (۲۴) لَقَدْ به دنيايي

نَصَرَكُمْ - الله خودا (-سه ريخستن) فِي له مَوَاطِنَ - كَثِيرَةٌ زور (-جهنگ و جيگايان) وَيَوْمَ و رُوْزِي حَنِينٌ حونه ين اِذْ كَاتِي كه

اَعْجَبْتُكُمْ سه رسامي كردن كَثَرْتُكُمْ ژماره زوريتان فَلَمْ تَغْنُ جا سودي نه گه ياند عَنْكُمْ يِيْتَان شَيْئًا (هيچ) شَيْءٌ وَضَاقَتْ و تهنگ بوو

عَلَيْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان اَلْأَرْضُ زهوي بِمَا به هه موو ئه وه ي رَحْبَتْ له خو يگرتوه و به هه موو فره واني ثُمَّ پاشان وَلَيْتُمْ راتانكرد

مُدَبِّرِينَ پشتتيكه ر انه (۲۵) ثُمَّ پاشان اُنْزَلَ - الله خودا (-دايه زاند) سَكِنَتْهُ هِيمَنِي و ئارامي عَلَى به سهر

رَسُولُهُ پيغه مبه ره كه ي وَعَلَى و به سهر اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره كان وَاُنْزَلَ و دايه زاند جُنُودًا سه ربا زگه ليك لَمْ ئيوه نه

تَرَوْهَا تان بيبي وَعَذَّبَ و (-خودا) عه زاب وئه شكه نه جي اَلَّذِينَ ئه وكه سانه ي (-دا) كَفَرُوا (كه) كوفريانكرد و بروايان نه هينا

وَذَلِكَ وَتُؤَدِّيهِ جَزَاءَ الْكَافِرِينَ كَافِرْكَان (٢٦) ثُمَّ پاشان يَتُوب وَهَرْدَه‌گَرِي وَ قَبُولْ دَه‌كَاتِ اَللّٰهُ خُودَا مِنْ لَه

بَعْدَ پاش ذَلِكَ تُووَه عَلَي لَه سَهَر مَنْ تُووَكِه‌سَه‌ي يَشَاءُ تُوو بِيَه‌وَيْتِ وَاللّٰهُ وَ خُودَا غُفُورٌ تُوو پَه‌رِي لِيَبُورْدَه‌يَه

رَحِيمٌ تُوو پَه‌رِي مِيَه‌رَه‌بَان وَبِه بَه‌زَه‌يَه (٢٧) يَأْتِيهَا هُوَ تَه‌ي اَلَّذِينَ تَه‌وَانَه‌ي اَمِنُوا بِرُوتَان هِيَنَاوَه اِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا -

اَلْمُشْرِكُونَ مُوشِرِيك وَ هَاوِبِه‌شَدَانَه‌رَان (-هَه‌ر) نَجَسٌ پِيَسِي ن فَلَا يَقْرَبُوا جَا بَا نَزِيك نَه‌كِه‌وَنَه‌وَه لَه اَلْمَسْجِدَ مَرْكَه‌وَتِي

اَلْحَرَامَ پِيَرُوز (كِه‌عَبِه‌ي پِيَرُوز) بَعْدَ لَه‌دَوَايِ عَامِيَهْم - هَذَا تُوو (-سَالَه‌يَان) وَاِنْ وَ تَه‌گَه‌ر خِفْتُمْ تَرْسَان لَه عِيْلَه فَه‌قِيَرِي

فَسَوْفَ تُووَه لَه‌دَاهَاتُوَو دَا يَغْنِيْكُمْ دَه‌وَلَه‌مَه‌نَدَتَان دَه‌كَاتِ اَللّٰهُ خُودَا مِنْ لَه فَضْلِه‌يَه زَيْدَه بَه‌خَشْشِي خُوِي اِنْ تَه‌گَه‌ر شَاءَ بِيَه‌وَيْتِ

اِنْ بَه‌دَلْنِيَايِ اَللّٰهُ خُودَا عَلِيمٌ تَه‌وَاو زَانَا وَ نَاگَادَارِي حَكِيمٌ تَه‌وَاو كَارِبِه‌جِي (يَه) (٢٨) قَتَلُوا بَجَه‌نْگَن دَرْ بَه اَلَّذِينَ تَه‌وَانَه‌ي

لَا يُؤْمِنُونَ بِرُوَا نَاهِيْن (نَه) بِاللّٰهِ بَه‌خُودَا وَلَا بِالْيَوْمِ وَ نَه بَه‌رُوزِي الْآخِرِ دُوَايِي وَلَا يَحْرُمُونَ وَ حَه‌رَام نَاكِه‌ن

مَا حَرَّمَ تَه‌وَه‌ي حَه‌رَام وَ قَه‌دَه‌غَه‌ي كَرْدَه‌ه اَللّٰهُ خُودَا وَرْسُوْلُهُ وَ پِيْغَه‌مَبَه‌رَه‌كَه‌ي وَلَا يَدِيْنُونَ وَ مَلَكَه‌چ نَابِن بُو دِيْنِ ثَايِن وَ دِيْنِي

اَلْحَقُّ حَه‌ق مِنْ لَه اَلَّذِينَ تَه‌وَانَه‌ي اُوتُوا بِپِيَانْدِرَاوَه اَلْكِتَابَ كِيْتَابَه (ه نَاسْمَانِيَه‌كَان) حَتَّى هَه‌تَاكُو يَعْطُوا -

اَلْجِزْيَه سَه‌رَانَه (-دَه‌دَه‌ن) عَنْ بَه يَدِ دَه‌سَت (خُوِيَان) وَهُمْ بَه‌جُورِي تَه‌وَان صَغِرُونَ زَه‌لِيل وَ بَجُوكَبُوون (٢٩) وَقَالَتْ وَ -

اَلْيَهُودَ جُولَه‌كَه (-گُوتِيَان) عَزِيْزٌ عُوْزِيْر اَبْنُ كُورِي اَللّٰهُ خُودَا يَه وَقَالَتْ وَ - اَلنَّصْرَى گَاوَر (مَه‌سِيْجِي) وَ دِيَانَه‌كَان يِيْش (-گُوتِيَان)

اَلْمَسِيْحَ مَه‌سِيْج (عِيْسَا) اَبْنُ كُورِي اَللّٰهُ خُودَا يَه ذَلِكَ تُووَه قَوْلُهُمْ قَسَه‌ي تَه‌وَان ه بِأَفْوَهِهِمْ بَه‌دَه‌م وَ زَارِيَان

يُضْمِنُونَ (قَسَه‌يَه‌ك) پِيْكَ دَه‌چِيْتِ لَه‌گَه‌ل قَوْلُ قَسَه‌ وَ گُوتَارِي اَلَّذِينَ تَه‌وَانَه‌ي كَفَرُوا كُوفِرِيَانْكَرْد وَ بِيْ بِرُوَابُوون مِنْ لَه قَبْلَ پِيْشَا

قَتَلَهُمْ بِيَانْكَوْزِيْتِ اَللّٰهُ خُودَا اَنِّيْ چُونِ يُؤْفِكُون لَادَه‌دَرِيْن وَ وِيْلْدَه‌كَرِيْن (لَه حَه‌ق) (٣٠) اَتَّخَذُوا -

اَحْبَارَهُمْ مَالِي (زَانَاي) جُولَه‌كَه‌كَان وَرْهَبْنَهُمْ وَ قَه‌شَه وَ پَه‌رَسْتَكَاَرَه دِيَانَه‌كَانِيَان (-كَرْدَبُوَه) اَرْبَابًا پَه‌رَسْتَرَاو خُودَا گَه‌لِيْكَ مِنْ لَه

دُونْ غَه‌يَرِي اَللّٰهُ وَالْمَسِيْحَ وَ مَه‌سِيْج (عِيْسَا) اَبْنُ كُورِي مَرْيَمَ مَه‌رِيَه‌م (يِيْش) وَمَا وَ - اُمِرُوا فَه‌رْمَانِيَان پِيْ (-نَه‌) كَرَا بَه

إِلَّا شَيْ جَگهله لِيَعْبُدُوا ٲهوهى كه بٲهرستن إِلَهًا ٲهرستراوٲك ى وَحِدًا ٲاك و ٲهنا لَا نِه إِلَهٌ ٲهرواى (كردگار) و ٲهرستراوى

إِلَّا جَگهله هُوَ ٲهوَ سَبَّحْنَهُ ٲاكى و بٲگهردى بوٲهو عَمَّا لهوى يُشْرِكُونَ هاوَل و هاوبهش دادهٲن (٣١) يُرِيدُونَ دهٲانهوى

أَنَّ كه يُطْفِئُوا بكوژٲننهوه نُورِ ٲوٲاكى اللَّهُ ٲهوَ بِأَفْوَهِهِمْ به زارٲان وَيَأْتِي و ٲبول ناكات اللَّهُ ٲهوَ إِلَّا ٲللا أَنَّ ٲهوى كه

يَتِّم ٲهواو ٲهواو بكات نُورُهُ ٲوٲاكى و نورى ٲوى وَلَوْ ههرچهند كَرِهَ ٲهز نهكهٲن و ٲنٲان ناٲوش بٲٲ الْكُفْرُونَ كافر و بٲٲرواكان

(٣٢) هُوَ الَّذِي ٲهوَ زاته ٲه كه أَرْسَلَ ٲهوانٲكرد رَسُولُهُ ٲٲغهٲهٲهكهى بِالْهُدَى به رٲنموونى وَدِينَ و ٲان ى

الْحَقَّ ٲهق لِيُظْهِرَهُ ٲا سهٲٲٲاٲ عَلَى بهسهر الدِّين - كُلَّ گشت (-دٲن و ٲانٲك) وَلَوْ ههرچهند

كَرِهَ ٲهز نهكهٲن و ٲنٲان ناٲوش بٲٲ الْمُشْرِكُونَ موشرٲك و هاوبهشدانهٲان (٣٣) يَأْتِيهَا هُوَ ٲهى الدِّين ٲهوانهى

ءَامِنًا ٲرواٲان هٲناوه إِنَّ بهٲاستى كَثِيرًا زوژٲك مِّنْ له الْأَحْبَارُ زانا جو لهكهكان

وَالرُّهْبَانَ و ٲهشه و گاور(مهسٲى)ه ٲهرستكارهكان لِيَأْكُلُوا بهدٲنٲاٲى - أَمْوَالُ مَال و سامانهكان ى النَّاسِ ٲهلك (-دهٲون)

بِالْبَاطِلِ به ٲارهواى و ناٲهقى وَيَصُدُّونَ و ٲٲشگرى و رٲگرى دهكهٲن عَنْ له سَبِيلِ رٲگى اللَّهُ ٲهوَ وَالَّذِينَ و ٲهوانهى

يَكْنِزُونَ كو دهكهنهوه و ٲهزنى دهكهٲن الدَّهَبِ زٲر وَالْفِضَّةِ و زٲو وَلَا يُفْقُونَهَا و ٲهرجى ناكهٲن فِي له سَبِيلِ رٲگى اللَّهُ ٲهوَ

فَبَشِّرْهُمْ ٲهوه مزگٲنٲان بدئ بِعَذَابٍ به ٲهزاب و ٲهشكهٲهٲهكهى أَلِيمٌ زور به ٲازار (٣٤) يَوْمَ ٲهورٲوژهى يُجَمَّى گهرم دهكرٲٲ

عَلَيْهَا لهسهرى فِي له نَارِ ٲاگرى جَهَنَّمَ دوزهٲ فُتْكُوى جا داغ دهكرٲٲ بِهَا ٲى جِبَاهُهُمْ نٲوچهوانهكانٲان

وَجُنُوبُهُمْ و ٲهنٲشتهكانٲان وَظُهُورُهُمْ و ٲشتٲان هَذَا ٲهٲهٲه مَا كُنْزْتُمْ ٲهوى ٲاشهكهوت و ٲهزٲٲانكردبوو لِأَنْفُسِكُمْ بوٲوٲان

فَذُوقُوا دهٲٲٲزن مَا كُنْتُمْ ٲهوى ٲٲوه ٲٲشان تَكْنِزُونَ كوٲان دهكردهوه (٣٥) إِنَّ بهدٲنٲاٲى عِدَّةٌ ژمارهى الشُّهُورِ مانگهكان

عِنْدَ لای اللَّهُ ٲهوَ أَثًا - عَشْر - دوازه شَهْرًا مانگه فِي له كِتَابِ كٲٲاٲى اللَّهُ ٲهوَ يَوْمَ ٲهورٲوژهى

خَلَقَ بهدٲهٲناوه و دروستٲكردوه السَّمَوَاتِ ٲاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهى مِنْهَا لهوان أَرْبَعَةٌ ٲوار (مانگى)

حُرْمٌ پیروزی قه‌ده‌غه‌کراو **ذَٰلِكَ** نه‌وه **اَلَّذِيْنَ** ئاین و ده‌ستور وشه‌ریعه‌تی **اَلْقِيَمِ** راست و دروسته **فَلَا تَطْلُبُوْا** جا زوَلَم و سته‌م نه‌که‌ن

فِيْهِنَّ تیاپاندا **اَنْفُسُكُمْ** له‌خۆتان **وَقَاتِلُوْا** و بجه‌نگن دژ به **اَلْمُشْرِكِيْنَ** موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران **كَافَّةً** به‌گشتی **کَا** هه‌رچۆن

يَقْتُلُوْنَكُمْ نه‌وان ده‌جه‌نگن دژتان **كَافَّةً** به‌گشتی **وَاَعْلَمُوْا** و بزانی **اَنَّ** بی‌گومان - **اَللّٰهُ** خودا (-هه‌ر) **مَعَ** له‌گه‌ل

اَلْمُتَّقِيْنَ له‌خودا ترس و پارێزکاره‌کان ه **(۳۶)** **إِنَّمَا** له‌پاستیدا - **اَلنَّبِيِّ** دواخستن (ی مانگه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان)

زِيَادَةً (-هه‌ر ته‌نها) زیاده‌یه‌که **فِي** له **اَلْکُفْرِ** کوفر و بی‌پروایی **يُضِلُّ** گومرا ده‌بیت **بِه** پێی **اَلَّذِيْنَ** نه‌وانه‌ی

كَفَرُوْا کوفریانکرد و بێ پروابوون **يُحِلُّوْنَهُ** چه‌لāl و په‌وای ده‌که‌ن **عَامًا** سالتیک **وَيَحْرِمُوْنَهُ** و چه‌رام و قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن

عَامًا سالتیک **لِيُؤَاطُوا** تاهاوتای بکه‌ن له‌گه‌ل **عِدَّةٌ** ژماره‌ی **مَا حَرَّمَ** نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردوه **اَللّٰهُ** خودا **فِيْحِلُّوْا** ئیتر چه‌لāl ده‌که‌ن

مَا حَرَّمَ نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردوه **اَللّٰهُ** خودا **زِيْنٍ** رازاندراوه‌ته‌وه **لَهُمْ** بۆیان **سُوْءٌ** ناله‌باری و خراپه‌ی **اَعْمَلِهِمْ** کاره‌کانیان

وَاللّٰهُ و خودا **لَا يَهْدِي** رێنموونی ناکات **اَلْقَوْمَ** نه‌و خه‌لک و قه‌ومه‌ی که **اَلْکَافِرِيْنَ** کافرن **(۳۷)** **يَاٰيَهَا** هو ئه‌ی **اَلَّذِيْنَ** نه‌وانه‌ی

ءَامَنُوْا پرواتان هێناوه **مَا لَكُمْ** نه‌وه چیتان ه **إِذَا** کاتی **قِيلَ** گوتر **لَكُمْ** پێتان **اَنْفِرُوْا** راپه‌رن **فِي** له **سَبِيْلٍ** رێگای **اَللّٰهُ** خودا

اَنَّا قَلَّمُ خۆتان گران و قورپس کرد **إِلَى** به‌ره‌و **اَلْأَرْضِ** زه‌وی **أَرْضِيْمُ** ئایا رازی بوون **بِاَلْحَيٰوةِ** به‌ژیانی **اَلدُّنْيَا** دنیا **مِنْ** له (جیات)

اَلْآخِرَةِ (ژیانی) دواپی **فَا** جا (هیچ) نه‌ **مَتَّعَ** که‌ل و په‌ل و رابواردنی **اَلْحَيٰوةِ** ژیان ی **اَلدُّنْيَا** دنیا **فِي** له (چاو)

اَلْآخِرَةِ (هی) ژیاپی دواپی **إِلَّا** ئیلا **قَلِيْلٌ** که‌میک **(۳۸)** **إِلَّا** نه‌گه‌ر- **تَفِرُوْا** را(-نه) په‌رن **يُعَذِّبُكُمْ** نه‌وه عه‌زاب و سزاتان ده‌دات

عَذَابًا عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی **أَلِيْمًا** زۆر به‌نازار **وَيَسْتَبْدِلُ** و ئیوه ده‌گۆرێته‌وه به **قَوْمًا** قه‌ومیک ی **غَيْرُكُمْ** غه‌یری ئیوه

وَلَا تَضُرُّوْهُ و زه‌ره‌ری لێناده‌ن **شَيْئًا** هێچ شتی **وَاللّٰهُ** و خودا **عَلَى** به‌سه‌ر **كُلِّ** هه‌موو **شَيْءٍ** شتیک **قَدِيْرٌ** ته‌واو توانا‌داره **(۳۹)**

إِلَّا نه‌گه‌ر - **تَضُرُّوْهُ** سه‌ری (-نا) خه‌ن و پشتیوانی ناکه‌ن **فَقَدْ** نه‌وه به‌دئنیایی **نَصَرَهُ** پشتیوانی کرد و سه‌ری خست **اَللّٰهُ** خودا

إِذْ کاتی که **أَخْرَجَهُ** ده‌ریانکرد **اَلَّذِيْنَ** نه‌وانه‌ی **كَفَرُوْا** کوفریانکرد و بێ پروابوون **ثَانِي** دوهمینی **اَشْيَيْنِ** دوو(که‌س) ان **إِذْ** که

هُمَا هَرْدُووكِيان فِي له - الْغَارُ ئه شكهوت (-بوون) إِذْ كَاتِي كه يَقُول دهگوت لِصَحْبِهِ به هاوهئه كه ي لَا تَحْزَن خه مه خو

إِنَّ دَلْنِيَا به اللَّهُ خُودَا مَعَنَا له گه لمان ه فَأَنْزَلَ ئه وه بوو دايه زانده اللَّهُ خُودَا سَكِينَتُهُر هِيْمَنِي و ئارامي عَلَيْهِ بُو سَهري

وَأَيَّدُهُر و پالېشتي كرده و به هيزي كرده بِجُنُودْ به سه ريزانيك لَمْ كه نه تَرَوَهَا تان بيني وَجَعَلَ و واكرد - كَلِمَةً وته ي

الَّذِينَ ئه وانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد و بِي بَرَوَابوون اَلْسَفَى نزم و ژيړكه وتوو (-بييت) وَكَلِمَةً وته ي اللَّهُ خُودَا هِي هه ر ئه و

أَعْلِيَا به رز و بلند (-بييت) وَاللَّهُ و خُودَا عَزِيزُ زالي باله دهست ي حَكِيم ته واو كاربه جي يه (٤٠) أَنْفَرُوا راپه رن

خِفَافًا به سوكي وَثِقَالًا و به قورس و گراني وَجْهَدُوا و تېبكوشن و جيهاد بكهن بِأَمْوَالِكُمْ به ماله كاننان

وَأَنْفُسِكُمْ و (به) نه فس و زاتي خوْتان فِي له سَبِيل رِيگاي اللَّهُ خُودَا ذَلِكُمْ ئا ئه وه خَيْرٌ چاكر ه لَكُمْ بُوْتان إِنْ ئه گهر

كُنْتُمْ ئِيوه وابووِي تَعْلَمُونَ بزائن (٤١) لَوْ ئه گهر كَانَ - عَرَضًا كه ل و په ليكي قَرِيْبًا نزيك وَسَفَرًا و سه فه ريكي

قَاصِدًا نزيك و ئاسان (-بوا) لَا تَتَّبِعُوا ئه وه به دنيايي دوات ده كه وتن وَلَكِنْ به لام بَعْدَتْ دوور بوو عَلَيْهِم له سه ريان

الشَّقَّة سَه فِه ره ناخوشه كه وَسَيَحْلِفُونَ و به دنيايي دواي سوئند ده خوَن بِاللَّهِ به خُودَا لَوْ ئه گهر اسْتَطَعْنَا بمانتوانيبا

خَرَجْنَا ئه وه هه ر ده رده چووِين مَعَكُمْ له گه ل ئِيوه يَهْلِكُونَ ئه وان ده فه وتيْن اَنْفُسَهُمْ خُوْيَان وَاللَّهُ و خُودَا يَعْلَمُ ده زاني

إِنَّهُمْ به دنيايي ئه وان لَكَذِبُونَ هه ر درو ده كه ن و دروژنن (٤٢) عَفَا بورا و ليخوشبوو اللَّهُ خُودَا عَنكَ لَيْت لم بوچي

أَذِنْتُ مَوْلَه تَت دا لَهُمْ پييان حَتَّى تاكو يَتَّبِعْنَ رُوْن ده بويه وه لَكَ بُوْت الَّذِينَ ئه وانه ي صَدَقُوا راستيانكرد وَتَعْلَمُ و ده تناسين

الْكَاذِبِينَ دروژنه كان (٤٣) لَا يَسْتَدْنِكَ مَوْلَه ت وهر ناگرن لَيْت الَّذِينَ ئه وانه ي يُؤْمِنُونَ برويان هيناوه بِاللَّهِ به خُودَا

وَالْيَوْمُ و رُوژي الْآخِرِ دوواي اَنْ كه يُجْهَدُوا تيكوشان و جيهاد بكهن بِأَمْوَالِهِمْ به مال و سامانيان وَأَنْفُسِهِمْ و (به) خُوْيَان

وَاللَّهُ و خُودَا عَلِيمٌ ته واو زانايه بِالْمُتَّقِينَ به له خوداترس و پاريزكاران (٤٤) إِنَّمَا له راستيدا هه ر ئه وانه

يَسْتَدْنِكَ مَوْلَه تَت لي وهر ده گرن الَّذِينَ ئه وانه ي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناھيْن بِاللَّهِ به خُودَا وَالْيَوْمُ و رُوژي الْآخِرِ دوواي

وَأَرْتَابَتْ و پر گومان بوه قُلُوبُهُمْ دلّه کانیان فَهُمْ جا ئەوان فِي له رَيِّهِمْ گومانی خوڤان يَتَرَدَّدُونَ دوودل و سەرلێشیواو دەبن

(٤٥) وَلَوْ وَتَهْگەر أَرَادُوا - أَخْرُجْ دەرچوونیان (-بویستبایا) لَأَعَدُّوا ئەوه بەدنیایی ئامادهیان دەکرد لَهُ بۆی

عُدَّةً ئاماده کاریه ک (ی پێویست) وَلَكِنْ به لّام كَرِهَ - اللَّهُ خودا (-پێی ناخۆش بوو) أَنْبَعَاثَهُمْ دەرپه پین و دەرچونیان

فَتَبَطَّاهُمْ ئیتر تاقه تی دەرچونیانی لیبری و داینیشاندن وَقِيلَ و گو ترا أَعُدُّوا دانیشن مَعَ له گه ل

الْقَعْدِينَ دانیشتهوکان (له ئافرهت و نهخۆش و په ککهوتهکان) (٤٦) لَوْ ئەگەر خَرَجُوا دەرچووبوان فِیْكُمْ له ناوتان مَّا -

زَادُوْكُمْ زیادیان (-نه) ده کرد بۆتان إِلَّا شتیک جگه له خَبَالًا ئاژاوه و ئاشوب و سەرلێشیوان

وَلَا وَضَعُوا بێگومان درۆ هه لده به ستن و بوهتان بلاوده که نه وه و دووزمانی ده که ن خَلَاكُمْ له نیوانتان یَبْغُونُكُمْ مه به ستیان پێتان

الْفِتْنَةَ ئاشوب و شیرک و له خشته بردن ه وَفِیْكُمْ و که سانیک و له ناوتان هه یه سَمْعُونَ زۆر گوی ده گرن لَهُمْ بۆیان وَاللّٰهُ و خودا

عَلِمٌ تهواو زانا یه بِالظَّالِمِينَ به سته مکاران (٤٧) لَقَدْ به دنیایی أَبْغَوْا ئەوان خواستیان الْفِتْنَةَ ئاژه وه نانه وه و تیکدانی دین

مِنْ له قَبْلَ پێشا وَقَلْبُوا و هه نگێر وه رگێریان کرد لَكَ بۆ تۆ الْأُمُور کار و باره کان حَتَّى تاكو جَاءَ هات الْحَقُّ هه ق و راستی

وَوَظَهَرَ و ده رکهوت و سه رکهوت أَمْرَ فه رمانی اللَّهُ خودا وَهُمْ و ئەوان كَرِهُونَ ناحه ز بوون (٤٨) وَمِنْهُمْ لهوان هه یه

مَنْ که سانیک يَقُول ده ئی آتَدَنْ مۆله تم بده لِي پێم وَلَا تَفْتِنِي و توشم مه که (تاقیکردنه وه یه ک لی ده رنه چم)

الْآفِي ده بزانی ئەوه هه رله ناو الْفِتْنَةَ فیتنه و له خشته بردن دا سَقَطُوا کهوتن وَإِنَّ و به دنیایی جَهَنَّمَ دۆزه خ

لِمُحِيطَةٍ هه ر به تهواوی ده وری داوه بِالْكَافِرِينَ به کافره کان (٤٩) إِنْ ئەگەر تُصِبْكَ پێت بکهوێت حَسَنَةً چاکه یێک

تَسُوهُمْ پێیان ناخۆش ده بێت وَإِنْ و ئەگەر تُصِبْكَ پێت بکهوێت مُصِيبَةً موسیبهت و به لایه ک يَقُولُوا ده کین قَدْ به دنیایی

أَخَذْنَا وریاییمان وه رگرت له أَمْرَنَا کار و باری خویمان مِنْ له قَبْلَ پێشا وَيَتَوَلَّوْا و پشت هه لده که ن وَهُمْ به حالی ئەوان

فَرِحُونَ دلخۆشن (٥٠) قُل بَلَى لَنْ هه رگیز- يُصِيبُنَا توشمان (-نا) يِتَّ إِلَّا شتێ جگه له مَا كَتَبَ ئەوه ی نوسیویه تی

الله خودا لَنَا بُو ئيمه هُو ټه و خوى مَوْلَانَا دوست و پشتيوانمانه وَ عَلَي وهه به الله خودا

فَلْيَتَوَكَّلْ با پشت ببهستن و تهوه ککول بکهن الْمُؤْمِنُونَ پرواداره کان (٥١) قُلْ بَلَى هَلْ ثَايا

تَرَبَّصُونَ چاوه پروانی به لایه کن (به حسابی خوتان) بهرکه ویت بِنَا پیمان إِلَّا شقی جگه له إِحْدَى یه کیک الْحُسْنَيْنِ له دووچاکان

وَنَحْنُ و ئیمهش تَرَبَّصْ چاوه پروانین - بِكُمْ پیتان (-بکه ویت) اَنْ تهوه ی که يُصِيبُكُمْ - الله خودا (-توشتان بکات وگرفتارتان بکات)

بِعَذَابٍ به عه زاب و ټه شکه نجه یه ک مَنْ له عِنْدِهِ لایه نی خوى هوه اَوْ یان بِأَيِّدِنَا به دهستی ئیمه قَرَبَصُوا جا چاوه پروان بن

إِنَّا به راستی ئیمه مَعَكُمْ له گهل ئیوه مُتَرَبِّصُونَ چاوه پروانین (٥٢) قُلْ بَلَى أَنْفِقُوا خه رچی بکهن و خیر بکهن

طَوْعًا به ویستی خوتان و ره زامه ندی اَوْ یان كَرَّمَا به ناچاری و پیناخوښی لَنْ هه رگیز- يَتَقَبَّلُ قبول (-نا) کریت مِنْكُمْ لیتان

إِنِّكُمْ به دنئیایی ئیوه كُنْتُمْ خوتان پیشان - قَوْمًا قه ومیکی فَسِقِينَ فاسیق و له دین ده رچوو (-بوون) (٥٣) وَمَا و-

مَنْعَهُمْ ریگر (-نه) بووه لیان اَنْ که تُقْبَلُ قبول بکریت مِنْهُمْ لیان نَفَقْتَهُمْ خه رج و خیرکردنه کانیاں إِلَّا ټیلا ټه وهنده بی

أَنَّهُمْ که به راست ټه وان كَفَرُوا بی پروابوون و کوفریانکرد بالله به خودا وَرَسُولِهِ و به پیغه مبه ره که ی

وَلَا يَأْتُونَ و ټه وانیښ نایه ن بُو الصَّلَاةِ نوټز إِلَّا ټیلا وَهُمْ ټه وان له كُسَالَى ته مبه لاین وَلَا يُنْفِقُونَ و خه رچی و خیر ناکه ن

إِلَّا مه گهر تهوه ی وَهُمْ و ټه وان كُرْهُونَ لایان ناخوښه و هه زناکه ن و ناچارن (٥٤) فَلَا تَعْجَبْ جا سه رسامت نه کات (نه)

أَمْوَالَهُمْ مال و سامانیان وَلَا أَوْلَادُهُمْ و نه منالیشیان إِنَّمَا له راستیدا ته نها يُرِيدُ - الله خودا (-دهیه ویت)

لِيُعَذِّبَهُمْ تا عه زاب و ټه شکه نجه یان بدا بِهَا یی فِي له الْحَيَوةِ ژیا نی الدُّنْيَا دنیا وَتَزْهَقَ و - أَنْفُسَهُمْ گیان و رُوحیان (-ده رچییت)

وَهُمْ له کاتی ټه وان كُفِرُوا کافر و بپیروان (٥٥) وَيَخْلِفُونَ و سویتد ده خوڼ بالله به خودا إِنَّهُمْ که به راستی ټه وان

لِمَنْكُمْ هه ر له نگون وَمَا و- هُم ټه وان مِنْكُمْ له ئیوه (-نین) وَلَكِنَّهُمْ به لام ټه وان قَوْمٌ خه لک یکن يَفْرُقُونَ ده ترسین (٥٦)

لَوْ ټه گهر يَجِدُونَ بدوزنه وه مَلَجًا هه شارگه یه ک اَوْ یان مَغْرِبٌ ټه شکه و تان اَوْ یان مُدْخَلًا هه رچیته ک خوى ټییکوتن

لَوْلَا پشته‌لده‌که‌ن و پرووده‌که‌ن إِلَیْهِ بۆ لای ئه‌وی وَهْمٌ و ئه‌وان یَجْمَحُونَ خیرا راده‌که‌ن و ئاوێ ناده‌نه‌وه (٥٧)

وَمِنْهُمْ له‌وان (هه‌یه) مَنْ که‌سانیک یَلْبِزُک تانه‌و ته‌شه‌ر و په‌للارت لیده‌دات فِي له‌باره‌ی

الْصَّدَقَتِ (داب‌ه‌شکردنی) خیر و سه‌ده‌قه‌کان فَإِنْ جا ئه‌گه‌ر أُعْطُوا پێیان بدریت مِنْهَا لِي رَضُوا رازی ده‌بن وَإِنْ و ئه‌گه‌ر لَمْ -

يُعْطُوا پێیان (-نه) دریت مِنْهَا لِي إِذَا ئه‌و کات هُمْ ئه‌وان يَسْخَطُونَ تووره‌ده‌بن (وناپه‌زایی ده‌رده‌بن) (٥٨) وَلَوْ و ئه‌گه‌ر

أَنْتُمْ ئه‌وان رَضُوا رازی بو‌وان به مَا ئه‌وه‌ی عَاتَهُم - اللَّهُ خدا وَرَسُولُهُ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (-پێیان دان) وَقَالُوا و (بڵێن)

حَسْبُنَا بۆ ئیمه‌ به‌سه‌سه اللَّهُ خدا سَيُؤْتِينَا دوا‌ی - اللَّهُ خدا (-پێمان ده‌دات) مِنْ له فَضْلِهِ زیده‌ به‌خششی خۆی

وَرَسُولُهُ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی إِنَّا بِنُكُومَانِ ئیمه إِلَيَّ بۆلای اللَّهُ خدا یه رَغِبُونَ ئاره‌زوو و خواسته‌که‌نمان (٥٩)

إِنَّمَا له‌راستیدا - الصَّدَقَتِ سه‌ده‌قه‌ی زه‌کات (-هه‌ر بۆ ئه‌وانه‌ن:) لِلْفُقَرَاءِ لۆ فه‌قیره‌کان وَالْمَسْكِينِ و ده‌ستکورت و که‌مده‌رامه‌ته‌کان

وَالْعَمِلِينَ و کارکه‌ره‌کان عَلَيَّا له‌سه‌ری وَالْمُؤَلَّفَةِ و (ئه‌وانه‌ی) - قُلُوبَهُمْ دله‌کانیان (-رازی‌کراوه بۆ موسلمانیه‌تی) وَفِي و له‌ پێناو

الرِّقَابِ ئازادکردنی گه‌رده‌نه‌کان (ئازادکردن له‌به‌ندایه‌تی) وَالْغُرَمِينَ و قه‌رده‌اره‌کان وَفِي و له سَبِيلِ رێگای اللَّهُ خدا وَأَبْنِ و کوری

السَّبِيلِ رێگا (ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ری‌کردوه و لێی براوه) فَرِيضَةً فه‌رز و واجبه‌یکه مِّن له لایه اللَّهُ خدا وه وَاللَّهُ و خدا

عَلِمَ ته‌واو زانا و ئاگاداری حَكِيمٌ ته‌واو کاربه‌جی (یه) (٦٠) وَمِنْهُمْ و له‌وانیش (هه‌یه) الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی يُؤْذُونَ ئه‌زیه‌ت ده‌ده‌نه

النَّبِيِّ پێغه‌مبه‌ر وَيَقُولُونَ و ده‌لێن هُوَ ئه‌و أَذْنٌ گوێ به (هه‌ر گوێده‌گری و باوه‌رده‌کا) قُلْ بَلَى أَذْنٌ گوێ و گوێگری

خَيْرٌ خیر و چاکه‌یه لَكُمْ بۆتان يُؤْمِنُ بروادێی بِاللَّهِ به‌خودا وَيُؤْمِنُ و بروا ده‌کات لِلْمُؤْمِنِينَ به‌ برواداران

وَرَحْمَةً و به‌زه‌ی و میه‌ره‌بانیه لِلَّذِينَ بۆ ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بروایان هێنا مِنْكُمْ له‌نگۆ وَالَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

يُؤْذُونَ ئه‌زیه‌ت ده‌ده‌نه رَسُولٌ په‌یامبه‌ری اللَّهُ خدا لَهُمْ بۆیان (هه‌یه) عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِيمٌ زۆر به‌ ئازار

(٦١) يَحْلِفُونَ سوێند ده‌خۆن بِاللَّهِ به‌خودا لَكُمْ بۆتان لِيَرْضَوْكُمْ تا رازی‌تان بکه‌ن وَاللَّهُ و خدا وَرَسُولُهُ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی

أَحَقَّ هه قتره أَنْ كه يُرْضُوهُ رازی بکهن إِنْ ته گهر كَانُوا تهوان- مُؤْمِنِينَ برَواهیَن (-بوو بن) (۶۲)

أَلَمْ يَعْلَمُوا نایا نه یانزانیبوو أَنَّهُ به دُنْیَايِ مَنْ تهو هی یُحَادِدُ رکا بهری بکات له گهلَ اللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پیغه مبه ره که هی

فَأَنَّ تهو به دُنْیَايِ لَهُ لَو ی (هه یه) نَارِ ناگری جَهَنَّمَ دُورَه خ خِلْدًا هه تاهه تا ماوه یه فِیْهَا تیایدا ذَلِكَ تهو یه

أَخْزِي شهرمه زاری و ریسوایِ الْعَظِيمِ زُور گه وره و مه زن (۶۳) یَحْذَرُ - الْمُنْفِقُونَ مونافیق و دووړه کان (-وریا ده بن و ده ترسن)

أَنْ نه کا تَنْزَلَ دابه زی عَلَیْهِمْ له سه ریان سُورَةً سوړه ټیک تَنْبِیْهِمْ نه ینیان ده ربکات بِمَا بهو هی فِیْ له قُلُوبِهِمْ دله کانیان دایه

قُلْ بَلَى اسْتَعِزُّوْا هه ر گالته بکهن إِنْ به دُنْیَايِ اللَّهُ خودا مُخْرِجٌ ده رخه ری مَا تهو یه

تَحْذَرُونَ که ئیوه و وریای لیده کهن و لی ده ترسن (۶۴) وَلَئِنْ و ته گهر سَأَلْتَهُمْ پرسیاریان لی بکه یت

لَيَقُولَنَّ به دُنْیَايِ تهوان ده لَئِنْ إِنَّمَا له راستیدا ته نها كُفَّا ئیمه ته وکات خَوْضٌ به ناوده که وتین وَنَلْعَبُ و یاریمان ده کرد قُلْ بَلَى

أَبَ اللَّهِ به خودا وَءَايَتِهِ و ئایه ته کانی وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که هی كُنْتُمْ ئیوه ته وکات تَسْتَعِزُّونَ گهمه و گالته تان ده کرد (۶۵)

لَا تَعْتَدِرُوا عوزر مه هی نه وه قَدْ به راستی كَفَرْتُمْ کوفرتان کرد بَعْدَ له دوی إِيْمَانِكُمْ برَوایه که تان إِنْ ته گهر نَعَفُ خُوش بین

عَنْ له طَائِفَةٍ کومه لی مِّنْكُمْ له ئیوه نَعَذِّبُ عه زاب و ته شکه نجه ده دین طَائِفَةٍ کومه ټیک بِأَنَّهُمْ به هو ی تهو هی تهوان كَانُوا -

مُجْرِمِينَ تاوانکار (-بوون) (۶۶) الْمُنْفِقُونَ مونافیق و دووړه کان وَالْمُنْفِقَاتُ و مونافیق و دووړه کانیش (له ئافره تان)

بَعْضُهُمْ هه ندیکان مِّنْ له بَعْضٍ هه ندیکن یَاْمُرُونَ فه رمان ده کهن بِالْمُنْكَرِ به خرابه و ناپه سه ندی

وَيَنْهَوْنَ و قه ده غه کاری ده کهن عَنْ له الْمَعْرُوفِ چاکه و کاری په سه ند وَيَقْبِضُونَ و قه پات ده کهن و ده قوچینه وه

أَيِّدِيَهُمْ ده سه ته کانیان (قرچوکی ده کهن) نَسُوا تهوان وازیاه یتنا و له بیریان کرد اللَّهُ خودا فَتَسِيَهُمْ جا تهویش وازی له یتنان و گوپی پینه دان

إِنَّ به دُنْیَايِ الْمُنْفِقِينَ دوو ږووه کان هُم هه رخویان نَ الْفٰسِقُونَ فاسق و ده رچوو له دین (۶۷) وَعَدَ -

اللَّهُ خودا (-به لَئِنْ داوه) به الْمُنْفِقِينَ پیاوه دوو ږووه کان وَالْمُنْفِقَاتُ و دووړه ژنه کان وَالْكَافِرَ کافره کان نَارِ ناگری

جَهَنَّمَ دُوزَخْ خُلْدِينْ ههتا ههتا ئاي ماوهن فِيهَا تاييادايه هِي ٽهوَ حَسْبَهُمْ بهسسه بُوَيان

وَلَعَنَهُمْ و لهعنه تي ليكردوون و بيبهشي كردوون له ره حمه تي خوي اَللّٰهُ خُودا وَلَهُمْ و هه يانه عَذَابٌ عه زاب و ٽه شكه نه جي يكي

مُقِيمٌ به رپا كراوي بهرده وام (٦٨) كَالَّذِينَ وهك ٽه وانه ي مِنْ له قَبْلَكُمْ پيش ٽيوه كَانُوا ٽه وان -

أَشَدَّ توندتر و به هيزتر (-بوون) مِنْكُمْ لهنگو قُوَّةٌ له هيز و تواندا وَأَكْثَرُ و زورتر (بوو) أَمْوَالًا مال و سامانيان وَأَوْلَادًا و مناليان

فَاسْتَمْتَعُوا جا خوشيان بيني و رايانبوارد بِخَلْقِهِمْ به بهشي خويان فَاسْتَمْتَعْتُمْ ٽيتر ٽيوهش خوشيتان بيني و راتانبوارد

بِخَلْقِكُمْ به بهشي خوتان كَا هه رچون اَسْتَمْتَعَ خوشيان بيني و رايانبوارد الَّذِينَ ٽه وانه ي مِنْ له قَبْلَكُمْ پيش ٽيوه

بِخَلْقِهِمْ به بهشي خويان وَخُضِعُّ و به ناوكه و تن كَالَّذِي وهك ٽه ووي خَاضُوا ٽه وان به ناوكه و تن أُولَٰئِكَ ٽه وان

حَبِطَتْ بوش و به تال بوويه وه اَعْمَلُهُمْ كار وكرده وه كانيان فِي له الدُّنْيَا دنيا وَالْآخِرَةِ و پوژي دواي وَأُولَٰئِكَ و ٽه وان

هُمْ هه رخويان ن اَنخَسِرُونَ زيانه ندان (٦٩) أَلَمْ يَأْتِهِمْ ٽايا بويان نه هات نَبَأٌ گرنگه هه والي الَّذِينَ ٽه وانه ي مِنْ له

قَبْلِهِمْ پيش ٽه وان (بوون) قَوْمٌ قهومي نُوحٌ (پيغه مبه ر) نوح وَعَادٌ و (قهومي) عاد وَثَمُودٌ و (قهومي) ٽه موود وَقَوْمٌ و قهومي

إِبْرَاهِيمَ (پيغه مبه ر) ئيبراهيم وَأَصْحَابُ و خه لكي مَدِينٍ شاروچكه ي مهديه وَالْمُؤْتَفِكَةُ و (دييه) سه راوژي كراوه كان

أَتَتْهُمْ بويان هينان رُسُلُهُمْ په يامبه رانيان بِالْبَيِّنَاتِ به لگه ي روون و ٽاشكراو موعجزات فَمَا ٽيتر شتي نه كَانُ بوو اَللّٰهُ خُودا

لِيُظْلِمَهُمْ ستهميان ليبيكات وَلَكِنْ به لام كَانُوا ٽه وان ٽه وكات اَنفُسَهُمْ هه ر له خويان يَظْلِمُونَ زولم و ستهميان ده كرد (٧٠)

وَالْمُؤْمِنُونَ و پروا داره كان وَالْمُؤْمِنَاتُ و پروا داره كاني (نافرته) بَعْضُهُمْ هه نديكيان أُولِيَاءُ دؤست و پشتيواني بَعْضُ هه نديكن

يَأْمُرُونَ فهرمان ده كه ن بِالْمَعْرُوفِ به كاري چاك و په سندن وَيَنْهَوْنَ و قه دهغه كاري ده كه ن عَنْ له الْمُنْكَرِ خراپه و كاري ناپه سندن

وَيُقِيمُونَ و ږيک و ږيک ده كه ن الصَّلَاةَ نوږي وَيَتُؤْتُونَ و ده به خشن و دينن الزَّكَاةَ زه كات (پاككاري و بره ودان)

وَيُطِيعُونَ و گوږيا په لي ده كه ن له اَللّٰهُ خُودا وَرَسُولَهُ و پيغه مبه ره كه ي أُولَٰئِكَ ٽه وان سَيَرْحَمُهُمْ به دلنپايي ره حميان پښه كان

الله خودا اِنَّ بېگومان الله خودا عزيز زالى باله دهستى حَكِيم تهواو كاربه جى (يه) (۷۱) وَعَدَ -

الله خودا (-به لئى داوه) به الْمُؤْمِنِينَ پياوه پرواداره كان وَالْمُؤْمِنَاتِ و ئافرهته پرواداره كان جَنَّتْ باخ و بههشتانى تَجْرِي دروات

من له تَحْتَهَا ژيړياندا الْأَنْهَرُ روبراره كان خَلِيدِينَ ههتا ههتا يې ماوهن فِيهَا تيايدا وَمَسْكِنٍ و مال و نشينگيانىكى طَيِّبَةً چاك و پاك

في له ناو جَنَّتْ باخ و بههشتانى عَذَنَ عهدن (نه پراوى ههتا ههتا يې) وَرِضْوَنَ و رهامه نديكى مِّن له الله خوداوه

أَكْبَرَ گه وره تره ذَلِكَ و ئه وه هُو هه رخوى الْقَوَزَ بردنه وهى الْعَظِيمَ ئه وپه پرى شكودارى گه وره يه (۷۲) يَا أَيُّهَا هُو ئه ي

النَّبِيِّ پيغه مبه ر جُهْد جيهاد بكه و بجهنگى دژ به الْكُفَّارَ كافره كان وَالْمُنْفِقِينَ و دوو پرووه كان وَأَغْلَظَ و تووند به عَلَيْهِم له سهريان

وَمَا أَوْهَمَ و مال و جيگان جَهَنَّمَ دوزه خه وَيَشْسُ و خه راپترين الْمَصِيرَ چاره نووس و سه رنه نجام ه (۷۳)

يَحْلِفُونَ سويند دهخون بِاللَّهِ به خودا مَا قَالُوا نه يان گوتووه وَلَقَدْ و به دلنيايى قَالُوا گوتيان كَلِمَةً و تهى الْكُفْرَ كوفر و بپروايى

وَكَفَرُوا و كوفريانكرد و بپروا بوون بَعْدَ له دواى إِسْلِمِهِمْ ئيسلام بونيان وَهُمْ و ههولى تهواويان دان بِمَا به شتيك

لَمْ يَنَالُوا دهستان نه گه يشتى وَمَا و - نَقَمُوا نارازى و تووره (-نه) بوون له إِلَّا شتى مه گهر أَنْ ئه وهى كه أَغْنَاهُمْ - الله خودا

وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي (-دهوله مه نديانى كردن) مِّن له فَضْلِهِ زېده به خششى خوى فَإِنْ جا ئه گهر

يُتَوَبُّوا په شيمان ببنه وه و بگه رينه وه توبه بكه ن يَكْ - خَيْرًا باشر و خيرتر (-ده بيت) لَهُمْ بؤيان وَإِنْ و ئه گهر يَتَوَلَّوْا پشت هه لېكه ن

يُعَذِّبُهُمْ عه زاب و ئه شكه نجه يان دهات الله خودا عَذَابًا عه زاب و ئه شكه نجه يه كى أَلِيمًا زور به ئازار في له الدُّنْيَا دونيا

وَالْآخِرَةِ و رۆژى دوايى وَمَا و نيه لَهُمْ بؤيان في له الْأَرْضِ زهوى مِّن (هيچ) وَلِيٍّ دوست

وَلَا نَصِيرَ و نه (هيچ) پشتيوان و يارمه تده ريك (۷۴) وَمِنْهُمْ و لهوان (هه يه) مِّن كه سانيك عَهْدَ به لئى داوه به الله خودا

لِّئِنْ به دلنيايى ئه گهر ءَاتَيْنَا ئه و پيمان بدات مِّن له فَضْلِهِ زېده به خششى خوى لَنَصَّدَّقَنَّ ئه وه خير و صه دهقه هه ر ده كه ين

وَلَنَكُونَنَّ و به دلنيايى - مِّن له الصَّالِحِينَ پياوچاكان (-ده بين) (۷۵) فَلَمَّا جاكائى ءَاتَاهُمْ پييدان مِّن له

فَضْلُهُ زنده به خشکی خوی بَخْلُوا رَهْزِلی و قَرچۆکیانکرد بِه یی وَتَلُوا و پشتیان هه لکرد وَهُمْ و ئەوان

مَعْرُضُونَ رَو وەرگیراو بوون (ئاوهریان نه ده داوه) (٧٦) فَأَعْقَبَهُمْ جا بۆیانی جێهێشت نِفَاقًا دوورووی (جیای رووکار و ناخ) فِي له

قُلُوبِهِمْ دله کانیان إِلَى تاكو یَوْم ئەو رۆژهی یَلْقَوْنَهُ یی ده گهن بَمَا به وهی أَخْلَفُوا نه یانبرده سهر له گهل اللَّهِ خدا

مَا وَعَدُوهُ ئەو به ئینهی که پێیان دابوو وَبَمَا و به وهی کَانُوا پێشان یَكْذِبُونَ درۆیان ده کرد (٧٧) أَلَمْ يَعْلَمُوا ئایا نه یانزانیبوو

أَنْ بَيِّغُوا بێگومان که اللَّهُ خدا يَعْلَم ده زانی سِرَّهُمْ نه ئینهی کانیان وَنَجْوَاهُمْ و چه چهپ و قسهی نیوانیان وَأَنْ و بێگومان که اللَّهُ خدا

عَلَّمَ ئەوپه رێ زانی الْغُيُوب هه موو غهیب و نه ئی و نادیاره کان ه (٧٨) الَّذِينَ ئەوانه ی یَلْبِزُونَ تانه و ته شهر و په لار ئەدهن له

الْمُطَّوِّعِينَ به خۆبه خشه کان مِنْ له الْمُؤْمِنِينَ برۆداره کان فِي له (بارهی) الصَّدَقَاتِ خیر و سه ده ده قه کان وَالَّذِينَ ئەوانه ی

لَا يَجِدُونَ نادۆزنه وه إِلَّا شتێ جگه له جُهْدَهُمْ هه ول و توانای خۆیان فَيَسْخَرُونَ ئیتر گالته ده کهن مِنْهُمْ پێیان سَخِرَ -

اللَّهُ خدا (-گالته یکردوه) مِنْهُمْ پێیان وَهُمْ و بۆیان هه یه عَذَاب عه زاب و ئەشکه نجه یه کی أَلِيم زۆر به ژان و ئازار (٧٩)

أَسْتَغْفِرْ داوای لیخۆش بوون بکه لَهُمْ بۆیان أَوْ يَنْ لَا تَسْتَغْفِرْ داوای لیخۆشبوون نه که ی لَهُمْ بۆیان إِنْ ئەگهر

تَسْتَغْفِرْ داوای لیخۆش بوون بکه لَهُمْ بۆیان سَبْعِينَ هه وتا مَرَّةً جار فَلَئِنَّ ئەوه هه رگیز - يَغْفِرْ خۆش (-نا) بَيْتَ اللَّهِ خدا

لَهُمْ لێیان ذَلِكَ ئەوه بِأَنَّهُمْ به هۆی ئەوه ی ئەوان كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ برۆابوون بِاللَّهِ به خدا وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که ی

وَاللَّهُ و خدا لَا يَهْدِي رێنموونی ناکات الْقَوْمَ ئەوه وه مه ی الْفَاسِقِينَ که فاسیق و ده رچوون (٨٠) فَرِحَ دلخۆش بوون

الْمُخَلَّفُونَ دواکه وته و به جێماوه کان بِمَقْعَدِهِمْ به دانیشتنیاں خَلَفَ له داوای رَسُول پیغه مبه ری اللَّهُ خدا وَكِرْهُوا و هه زیان نه کرد

أَنْ که يُجَاهِدُوا جیهاد و تیکۆشان بکه ن بِأَمْوَالِهِمْ به مال و سامانیاں وَأَنْفُسِهِمْ و خۆیاں فِي له سَبِيل رێگای اللَّهُ خدا

وَقَالُوا وگوتیان لَا تَغِيرُوا رame په رن (بۆ جیهاد) فِي له کاتی الْحَرِّ گه رما قُل بلی نَار ئاگری جَهَنَّمَ دۆزه خ أَشَدَّ توندتر و به هێزتر

حَرًّا له گه رمی لَوْ ئەگهر کَانُوا ئەوان - يَفْقَهُونَ تێگه یشت (-بووان) (٨١) فَلْيَضْحَكُوا با پێیکه نن قَلِيلًا که مێک

وَلْيَكُونُوا بِاِذْنِكُمْ كَثِيرًا زُورًا جَزَاءً وَهَكَذَا سَازِيهَكَ بِمَا بِهِ وَهِيَ كَانُوا يَنْكَسِبُونَ به دهستان دههینا (۸۲)

فَإِنْ جَاءَ تَهْكَرَ رَجَعَكَ - اللَّهُ خُودَا (-توی گپراهه) إِلَى بُولَايَ طَائِفَةً كُؤْمَه لِي مِنْهُمْ لَهْوَان

فَاسْتَدْنُوكَ تَهْوَسا دَاوَايَ مَوْلَه تِيَانَكِرْدَ لَيْتَ لِلْخُرُوجِ بُو دَه رُچوون (بُو جهنگ و جيهاد) فَقُلْ جَا بَلَى لَنْ - تَخْرُجُوا دَهَر (-نا) چن

مَعِيَ لَهْ گَه لَمْ أَبَدًا هَه رَغِيْزَ وَلَنْ وَ - تَقْتُلُوا (-نا) جَهَنگَن مَعِيَ لَهْ گَه لَمْ مِنْ عَدُوًّا (دژ به هيچ) دُوژمنِيکَ إِنَّا نَكْرَ به دَلْنِيَايَ ئِيْوه

رَضِيْمُ رَاْزِيْ بُوون بِالْقُعُودِ به دَانِيْشْتَن اَوَّلَ يَهْ كَهَمَ مَرَّةً جَارَ فَاَقْعُدُوا دَه دَانِيْشَن مَعَ لَهْ گَه لَمْ

أَخْلَفِينَ به جِيْمَاوَهْ كَان (پير و په ككهوته و ژن و مناله كان) (۸۳) وَلَا تُصَلِّ وَ نُوَيْزْ مَهْ كَهْ عَلَى لَهْ سَهَرِ أَحَدٍ يَهْ كَتِيكَ مِنْهُمْ لَهْوَان

مَاتَ (كَاتِي) مَرْدَ أَبَدًا هَه رَغِيْزَ وَلَا تُقِمَّ وَ رَامَه وَ هَسْتَه عَلَى لَهْ سَهَرِ قَبْرِهَ قَهْبِرَهْ كَهْ إِيْنَهُمْ به دَلْنِيَايَ ئَهْوَان

كَفَرُوا كُوفَرِيَانَكِرْدَ وَ بِيْ بَرَوَابُوون بِاللَّهِ به خُودَا وَرَسُولِهِ وَ پِيْغَهْمَبِرَهْ كَهْ وَ مَاتُوا وَ مَرْدَن وَ هُمُ وَ ئَهْوَان

فُسِقُونَ فَاسِيْقَ وَ لَهْ دِيْنِ دَه رُچوون (۸۴) وَلَا تَعْجَبْكَ وَ سَهْرَسَامَتَ نَهْ كَاتِ أَمْوَلَهُمْ مَالَ وَ سَامَانِيَانِ وَأَوْلَدُهُمْ وَ مَنَالِيَانِ

إِنَّمَا لَهْ رَاسْتِيْدَا تَهْ نَهَا يُرِيْدَ - اللَّهُ خُودَا (-دهيه وِيْت) أَنْ كَهْ يُعَذِّبُهُمْ عَهْ زَابَ وَ ئَهْ شَكَهْ نَجَهْيَانِ بَدَاتِ بِهَا يِيْ فِي لَهْ أَلْدُنْيَا دُونِيَا

وَتَزْهَقَ وَ دَه رُجِيْتِ أَنْفُسَهُمْ گِيَانِيَانِ وَ هُمُ لَهْ حَالِيْ كَهْ ئَهْوَان كُفِرُوا كَافِرَ وَ بِيْپِرَوَانِ (۸۵) وَإِذَا وَ تَهْ گَهْرَ أُنْزِلَتْ دَابَهْ زِيْرَا

سُورَةُ سُوْرَهْ تِيكَ أَنَّ كَهْ ءَامِنُوا بَرَوَا بَهِيْنِ بِاللَّهِ به خُودَا وَجْهَدُوا وَ جَهَنگَ وَ جِيْهَادَ بَكَهْ مَعَ لَهْ گَه لَمْ رَسُوْلَهْ پِيْغَهْمَبِرَهْ كَهْ

أَسْتَدْنَكَ مَوْلَه تَتَ لِيْ وَ هَرْدَهْ گِرِيْ أُولُوا كَهْ سَهْ خَاوَهْ الطَّوْلَ دَهْ وَلَهْ مَهْ نَدِيْ وَ تَوَانَا دَاْرَهْ كَانِ مِنْهُمْ لَهْوَان وَقَالُوا وَ (ده لِيْن)

ذَرْنَا لِيْمَانْ گَهْرِيْ نَكْن - مَعَ لَهْ گَه لَمْ الْقُعْدِيْنِ دَانِيْشْتَهْوَ كَان (-بِيْن) (۸۶) رَضُوا رَاْزِيْ بُوون بِأَنْ به تَهْ وَهِيَ يَكُونُوا ئَهْوَان -

مَعَ لَهْ گَه لَمْ أَخْوَالِفَ زَنَانِيْ لَهْ مَالِ مَاوَه (-بِيْن) وَ طَبِيْعَ وَ مَوْرَ خَرَايَه عَلَى سَهَرِ قُلُوْبِهِمْ دَلَهْ كَانِيَانِ فَهَمُ جَا ئَهْوَان

لَا يَفْقَهُونَ بَاشَ تِيْنَا گَهَن (۸۷) لَكِنْ بَهْ لَامَ الرَّسُوْلَ پِيْغَهْمَبِرَ وَالَّذِيْنَ تَهْوَ (كَهْ س) اَنَهْ ءَامِنُوا بَرَوَايَانِ هِيْنَا مَعَهُ لَهْ گَه لَمْ تَهْوَ

جَهْدُوا تِيْكَوْشَانِ وَ جِيْهَادِيَانَكِرْدَ بِأَمْوَلِهِمْ به مَالِ وَ سَامَانِيَانِ وَأَنْفُسِهِمْ وَ گِيَانِيْ خُوْيَانِ وَأَوْلِيْكَ وَ ئَهْوَان لَهْمُ لُوْيَانِ هَهْيَه

أَخْلَيْتُ خَيْرَ وَجَاكَه كَان وَأُولَئِكَ وَثَوَان هُم هه رخويان الْمُفْلِحُونَ سه ركه وتوو و رزگار بوو ن (٨٨) أَعَدَّ ثاماده يكردوه

اللَّهُ خُودَا هُم بُوَيَان جَنَّتْ بَاخ وَ بهه شتاني تَجْرِي دروات مِن له تَحْتَهَا ژيرياندا الْأَنْهَرُ روبره كان خُلْدِينَ هه تاهه تاني ماوهن

فِيهَا تيايدايه ذَلِكَ ثهويه الْقَوَزُ بردنهويه الْعَظِيمُ زور گهوره و مهزني و ثهوپهري شكودار (٨٩) وَجَاءَ وَ هاتن

الْمُعْذِرُونَ عوزر خوازه كان مِن له الْأَعْرَابُ عاره به دهشته كيه كان لِيُوْذَن تامله تبدري هُم پَيَّان وَقَعَدَ وَ دانيشتن

الَّذِينَ ثهوانه كَذَبُوا به درويان دانا و پرويان نه هينا به اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ وَ پيغه مبه ره كه ي سَيُصِيبُ وَ پاشان - الَّذِينَ ثهوانه ي

كَفَرُوا كوفريانكرد و بِي بروبوون مِنْهُمْ لهوان (-توشيان ده بيت) عَذَابُ عه زاب وَ ثه شكه نجه يه كي أَلِيمٌ زور به نازار (٩٠)

لَيْسَ شتِي نيبه عَلَى له سهر الضَّعَفَاءُ لاواز و بيهيزان وَلَا عَلَى وَ (نه) له سهر الْمَرْضَى نه خو شان وَلَا عَلَى وَ (نه) له سهر

الَّذِينَ ثهوانه ي لَا يَجِدُونَ نادوزنه وه و ده ستيان نكه و يت مَا يَنْفِقُونَ شتِي بيبه خشن حَرَجَ (نيه له سهر يان) گله يي وَ تاوانيك

إِذَا ثه گهر نَصَحُوا ثاموزگاري بكه ن اللَّهُ بُو خُودَا وَرَسُولُهُ وَ پيغه مبه ره كه ي مَا عَلَى نيه له سهر الْمُحْسِنِينَ چاكه كاره كان

مِنْ (هيج) سَبِيلٍ ري وَ به لگه يه ك (بو تاوانباركردن) وَاللَّهُ وَ خُودَا غُفُورٌ ثهوپهري ليبورده ي رَحِيمٌ ثهوپهري ميهره بان وبه به زه ييه

(٩١) وَلَا عَلَى وَ ههروه ها نيه له سهر الَّذِينَ ثهوانه ي إِذَا كَاتِي مَا كَه أَتَوْكَ هاتنه لاي تو

لِتَحْمِلَهُمْ تا سواريان بكه يت (سواريان بو دابين بكه ي) قُلْتُ وَت لَآ - أَجِدُ ده ستم (-نا) كه و يت مَا شتِي أَحْمِلُكُمْ ثيوه سواركه م

عَلَيْهِ له سهر ي تَوَلَّوْا ثهوان پشتيا هه لكرد و رويشتن وَأَعْيَنَهُمْ وَ چاوه كانيان تَفِيضُ پر بوو لي رڙا مِن له الدَّمْعُ فرميسك

حَزَنًا له خه ي ثهويه أَلَّا يَجِدُوا كه نادوزنه وه مَا يَنْفِقُونَ شتِي بيبه خشنه وه (٩٢) إِنَّمَا له راستيدا

السَّبِيلِ ريگا و به لگه (بو تاوانباركردن) عَلَى له سهر الَّذِينَ ثهوانه ي يَسْتَدْنُونَكَ كه مؤله ت و هدره گرن له تو وَهُمْ وَ ثهوانيش

أَغْنِيَاءَ دهوله مهندان يكن رَضُوا رازي بوون بِأَن به ثهويه يَكُونُوا - مَعَ له گهل أَنْخُولِفَ ژناني له مال ماوه (-بن) وَطَبَعَ -

اللَّهُ خُودَا (-موري ناوه) عَلَى له سهر قُلُوبِهِمْ دلّه كانيان فَهَمَ جا ثهوان لَا يَعْلَمُونَ نازانن و تيناگهن (٩٣)

يَعْتَذِرُونَ به هانه و عوزر دیننه وه **إِلَيْكُمْ** بۆتان **إِذَا** ئەگەر **رَجَعْتُمْ** گه‌رانه‌وه **إِلَيْهِمْ** بۆلایان **قُلْ بَلَىٰ لَا - تَعْتَذِرُوا** عوزر مه‌هیننه‌وه

لَنْ تُؤْمِنَ هه‌رگیز برۆا ناکه‌ین **لَكُمْ** پیتان **قَدْ** به‌راستی **نَبَأًا -** **اللَّهُ** خودا (-خه‌به‌ری پینداین به نه‌زانراوه‌کان) **مِنْ** له

أَخْبَارُكُمْ هه‌والی ئیوه **وَسِيرَى** و به‌دئنیایی دوایی - **اللَّهُ** خودا (-ده‌بیخی) **عَمَلَكُمْ** کاره‌کانتان **وَرَسُولُهُ** و پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی **ثُمَّ** ئینجا

تُرَدُّونَ ده‌گێردێنه‌وه **إِلَى** بۆلای **عِلْمَ** زانای **الْغَيْبِ** غه‌یب و په‌نهانی و نادیاره‌کان **وَالشَّهَادَةِ** (زانای) دیار و ئاشکراکان یش

فِيْئِسْكُمْ جا خه‌به‌ری راست و دروستتان ده‌داتی **بِمَا** به‌وه‌ی **كُنتُمْ تَعْمَلُونَ** پێشان ده‌تانکرد (٩٤)

سَيَحْلِفُونَ پاشان ئەوان سوێند ده‌خۆن **بِاللَّهِ** به‌خودا **لَكُمْ** بۆتان **إِذَا** کاتی **أَنْقَلَبْتُمْ** گه‌رانه‌وه **إِلَيْهِمْ** بۆ لایان **لِتُعْرِضُوا** تا ڕوو وه‌رگێرن

عَنْهُمْ لێیان **فَاعْرِضُوا** جا ڕوو وه‌رگێرن **عَنْهُمْ** لێیان **إِنَّهُمْ** به‌دئنیایی ئەوان **رِجْسٍ** ناپاک و پیسن **وَمَا أَوْهَمَ** و مأل و جیگیان

جَهَنَّمَ دۆزه‌خیکه **جَزَاءً** سزایبێت **بِمَا** به‌وه‌ی **كَانُوا** پێشان **يَكْسِبُونَ** به‌ده‌ستیان ده‌هێنا و ده‌یانکرد (٩٥) **يَحْلِفُونَ** سوێند ده‌خۆن

لَكُمْ بۆتان **لِتَرْضَوْا** تا رازی بن **عَنْهُمْ** لێیان **فَإِنْ** جا ئەگەر **تَرْضَوْا** ئیوه‌ش رازی بین **عَنْهُمْ** لێیان **فَإِنْ** ئەوه‌ بیگومان **اللَّهُ** خودا

لَا يَرْضَىٰ رازی نابێت **عَنْ** له‌و **الْقَوْمِ** قه‌وم و خه‌ڵکه‌ی که **الْفَاسِقِينَ** فاسق و لاری و له‌ دین ده‌رچوو ون (٩٦)

الْأَعْرَابِ عاره‌به ده‌شته‌کیه‌کان **أَشَدَّ** توندتر و به‌هێزترن **كُفْرًا** له‌ کوفر و بێبروایی **وَنِفَاقًا** و دوو ڕوویی **وَأَجْدَرُ** و شایه‌ن و نزیک‌ترن

أَلَّا يَعْلَمُوا که نه‌زانن **حُدُودَ** سنوره‌کانی **مَا** ئەوه‌ی **أَنْزَلَ -** **اللَّهُ** خودا (-دایبه‌زاندوه) **عَلَىٰ** له‌ سه‌ر **رَسُولِهِ** پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی

وَاللَّهُ و خودا **عَلِيمٌ** ته‌واو زانا و ئاگاداری **حَكِيمٌ** ته‌واو کاربه‌جی (یه) (٩٧) **وَمِنْ** و له‌ **الْأَعْرَابِ** عاره‌به ده‌شته‌کیه‌کان (هه‌یه)

مَنْ ئەوه‌که‌سانه‌ی که **يَخْذُ -** **مَا يُنْفِقُ** ئەوه‌ی ئەیه‌به‌خشی بۆ خێر (-داده‌نێت به‌) **مَغْرَمًا** غه‌رامه‌ و به‌زۆر لێسه‌نراو

وَيَتَرَبَّصُّ و چاوه‌ڕوانه‌ بێت **بِكُمْ** به‌سه‌رتان **الدَّوَائِرِ** به‌لا و موصیبه‌ته‌کان **عَلَيْهِمْ** به‌سه‌ر ئەوان بێت **دَائِرَةً** به‌لا و ڕووداوی

السَّوءِ خراپ و نابوود **وَاللَّهُ** و خودا **سَمِيعٌ** زۆر بیسه‌ری **عَلِيمٌ** ته‌واو زانا و ئاگاداره (٩٨) **وَمِنْ** و له‌

الْأَعْرَابِ عاره‌به ده‌شته‌کیه‌کان (هه‌یه) **مَنْ** که‌سانیک **يُؤْمِنُ** برۆا دێنی **بِاللَّهِ** به‌خودا **وَالْيَوْمِ** و ڕۆژی **الْآخِرِ** دووایی **وَيَخْذُ -**

مَا يَنْفِقُ ثَوْبِي دهبه خشى بۇ خىركردن (-دادهنى به) قُرْبَتِ نزيكخه رهوه كان عِنْدَ له لای اَللّٰهُ خودا

وَصَلَوْتُ و (دهخوازى يى) دعوى خىرى اَلرَّسُولِ پيغه مبه ر اَلَا ده بزانن اِنَّهَا به دُنْيَايِ ثَوَان قُرْبَةً نزيكخه رهوه و خىرى قبولكراون

لَهُمْ بۇيان سَيِّدِ خَلِهِمْ به دُنْيَايِ له داهاتوو - اَللّٰهُ خودا (-دهيان خاته) فِي ناو رَحْمَتِهِ ميه ره باني خوى (له به ههشت) اِنَّ به دُنْيَايِ

اَللّٰهُ خودا غُفُورٌ ثوپه رى ليبوردهى رَحِيمٌ ثوپه رى ميه ره بان وبه به زه يه (۹۹) وَالسَّابِقُونَ و پيشه ننگه كان

اَلْاَوَّلُونَ يه كه مينه كانمان مِنْ له اَلْمُهْجِرِينَ كوچكه ره كان وَالْاَنْصَارَ و پشتيوان و كومه ككاهه كان وَالَّذِينَ ثه وانهى

اَتَّبَعُوهُمْ دوايان كه وتن بِاِحْسَنٍ به چاكه و به زور چاكى رَضِيَ بازى بوو اَللّٰهُ خودا عَنْهُمْ لَيان وَرَضُوا و بازى بوون عَنْهُ لَيِ

وَأَعَدَّ و ئاماده يكرده لَهُمْ بۇيان جَنَّتْ باخ و به ههشتانى تَجَرِي دروات تَحْتَهَا له ژيرياندا اَلْاَنْهَرُ روباره كان

خُلِدِينَ هه تاهه تاى ماوهن فِيْهَا تيايدا اَبَدًا به نه براوه ي ذَلِكْ ثه وه يه اَلْفَوْز بردنه وه ي اَلْعَظِيمُ زور گه وره و مه زنى ثوپه رى شكودار

(۱۰۰) وَمَنْ وله وانهى حَوْلَكُمْ ده وره برى ئيوه هه يه مِنْ له اَلْاَعْرَابِ عاره به ده شته كيه كان

مُنْفِقُونَ دووروو و مونافيقانيك وَمِنْ له اَهْلْ خه لكى اَلْمَدِيْنَةِ شارى مه دينه مَرَدُوا راهاتوون و شاره زا بوون عَلَى له سه ر

اَلنِّفَاقِ دوورووي لَا تَعْلَمُهُمْ تۆ نايانناسى نَحْنُ ئيمه نَعْلَمُهُمْ ده يانناسين سَنُعَذِّبُهُمْ پاشان عه زاب و وئه شكه نجه يان ده دين

مَرَّتَيْنِ دوو جارن ثُمَّ وئيجا يُرَدُّونَ ده گيردرينه وه اِلَى بۇ عَذَابٍ عه زاب وئه شكه نجه ي عَظِيمُ زور گه وره و مه زن (۱۰۱)

وَاٰخِرُونَ و هى تريش (هه ن) اَعْتَرَفُوا دانيان ناوه بِذُنُوبِهِمْ به گوناچه كانيان خَلَطُوا تيكه تيان كرده عمَلًا كرده وهى

صَلِحًا كارى چاك وَاٰخِرَ و هيتريش سَيِّئًا كارى خراب عَسَى به لكو اَللّٰهُ خودا اَنْ كه يَتُوبُ توبه وه رگري عَلَيْهِمْ لَيان

اِنَّ به دُنْيَايِ اَللّٰهُ خودا غُفُورٌ ثوپه رى ليبوردهى رَحِيمٌ زور ميه ره بان وبه به زه ي و به خشنده يه (۱۰۲) خُذْ به مِنْ له

اَمْوَالِهِمْ مال و سامانيان صَدَقَةً خَيْرٌ و سه ده قه يه ك تَطَهَّرَهُمْ پاك يان بكه يته وه وَتَزَكِّيَهُمْ و گه شاهه يان بكه يت بِهَا يى

وَصَلِّ و دوعا بكه عَلَيْهِمْ بۇيان اِنَّ به دُنْيَايِ صَلَوَاتُكَ نوژ و پارانه وهى تَوْ سَكَنٌ ئاراميه لَهُمْ بۇيان وَاللّٰهُ و خودا

سَمِعَ وَتَهَوَّيْ بِبِسْمِ عَلِيمٍ تَهَوَّوْا زَانَا وَ تَاْكَادَارَه (١٠٣) اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّا نَهِيَانْزَانِيْبُووْ اَنَّا بَيِّگُومَانْ هَهَر اَللّٰهُ خُودَا يَه

هُوْ هَهَرخُوْى يَقْبَلْ وَهَرْدَهگَرِى وَ قَبُوْلْ دَهکات اَلتَّوْبَهْ پَهشِيْمَانِي وَ گَهراَنهَوَه وَ تَوْبَه عَنْ لَه عِبَادَهْ بَهْنَدَهکَانِي وَيَاْخُذْ وَ

اَلصَّدَقَتْ خِيْرَهکَانِيْشِ وَأَنَّ وَ بَيِّگُومَانْ هَهَر اَللّٰهُ خُودَا هُوْ خُوْى اَلتَّوَابْ قَبُوْلْکاري تَوْبَهِي اَلرَّحِيْمُ تَهَوَّيْ بِبِهْ بَهزَهِي وَ بَهخَشْنَدَه يَه

(١٠٤) وَقُلْ وَ بَلِيْ اَعْمَلُوْا دَهسْتَبَهکاري بِن فَسِيْرِيْ ثِيْتَر دَوَايِي اَللّٰهُ خُودَا (-دَهبيْنِي) عَمَلْکُمْ کارَهکانتان

وَرَسُوْلُهُ وَ پَيِّغَهْمَبَهْرَهکَهشي وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَ بَرُوادارَهکَانِيْشِ وَ سَتَرْدُوْنَ وَ بَيِّگُومَانْ دَهگِيْرْدِرِيْنهَوَه اِلَيْ بُوْلَايْ عِلْمْ زَانَايْ

اَلْغَيْبِ جِيْهَانِيْ غَهيبِ وَ پَهْنَهَانِيْ وَ نَادِيَارَهکَانِ وَالشَّهَدَةِ وَ (زَانَايْ) جِيْهَانِيْ دِيَارِ وَ تاشْکَرَاکَانِ فَيَنْبِئُكُمْ جَا خَهبَهري رَاسْتِ وَ دَرُوسْتَتَانْ دَهْدَاتِيْ

بِمَا بَهوْهي كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ پَيِّشَانْ دَهتَانْکَرْدِ (١٠٥) وَءَاخِرُوْنَ وَ هِيْتَرِيْشِ (هَهَن) مُرْجَوْنَ دَوَاخِرَاوْنَ لِأَمْرِ لَوْ فَهَرْمَانِيْ

اَللّٰهُ خُودَا اِمَّا يَأْتِهَوْهي يَعْذِبُهُمْ عَهْزَابِ وَ تَهَشْکَهْنَجَهِيَانْ دَهْدَاتِ وَاِمَّا وَ يَانِ يَتُوْبْ تَوْبَه قَبُوْلْ دَهکات عَلِيْهِمْ لَيَتِيَانِ وَاللّٰهُ وَ خُودَا

عَلِيمٍ تَهَوَّوْا زَانَا وَ تَاْكَادَارِيْ حَكِيْمٍ تَهَوَّوْا کاريهجيْ (يَه) (١٠٦) وَالَّذِيْنَ وَ تَهَوَانَهِيْ اَتَّخَذُوْا دِيَارِيَانْکَرْدُوْه وَ دَايَانَاوَه

مَسْجِدًا مَرْگَهوْتِيْکِيْ ضَرَارًا بُوْ زِيَانْلِيْدِيَانِ وَكُفْرًا وَ کُوفَرْ کَرْدِنِ وَتَفْرِيقًا وَ نَاتَهبايِيْ خَسْتَنَه بَيْنِ نِيْوَانِ الْمُؤْمِنِيْنَ بَرُوادارَهکَانِ

وَارْصَادًا وَ بُوْ چَاوَهرواْنيْ وَ چَاودِيْريْ لِمَنْ بُوْ تَهوْکَهسَانَهِيْ حَارَبْ جَهَنگَاوْنَ لَهگَهْلِ اَللّٰهُ خُودَا وَرَسُوْلُهُ وَ پَيِّغَهْمَبَهْرَهکَهشي مِنْ لَه

قَبْلَ پَيِّشَا وَلِيَحْلِفُنَّ وَ بَهْدَلْنِيَايِيْ سَوْنَدِيْشِ دَهخُوْنْ کَه اِنْ نَه اَرْدَنَاْ مَانِ وَيَسْتُوْوه شَتِيْ اِلَّا جَغَهله اَلْحَسَنِيْ چَاکَه وَاللّٰهُ وَ خُودَا

يَشْهَدُ شَايَهتيْ دَهْدَاتِ اِنَّهُمْ بَهْدَلْنِيَايِيْ تَهَوَانِ لَكَذِبُوْنَ هَهَر دَرُوْ دَهکَهَنِ وَ دَرُوْزْنِ (١٠٧) لَا تَقُمْ مَهوَهسْتَه (وَ نُوْئِيْمَهکَه)

فِيْه تِيَايْدَا اَبْدًا هَهَرگِيْزِ الْمَسْجِدِ بَهْدَلْنِيَايِيْ مَرْگَهوْتِکِ اُسْسِ دَامَهزَابِيْتِ عَلَيْ لَه سَهَرِ اَلتَّقَوِيْ خُودَاتَرِسيْ وَ پارِيْزْکاري مِنْ لَه

اَوَّلْ يَهکَهَمِ يَوْمِ رُوْژِ اَحَقِّ هَهقْتَرَه اَنْ کَه تَقُوْمْ بُوَهسْتِيْ فِيْه تِيَايْدَا فِيْه تِيَايْدَايَه رِجَالْ پِيَاوَانِيْکِ يُحِبُّوْنَ حَهزَدَهکَهَنِ اَنْ کَه

يَتَطَهَّرُوْا خُوْپَاکِ. بَهکَهنَهوَه وَاللّٰهُ وَ خُودَا يُحِبُّ - الْمُطَهَّرِيْنَ خُوْپَاکَهکَهروههکَانِيْ (-خُوْشِ دَهوِيْتِ). (١٠٨) اَفَنْ تَايَا تَهوْهيْ

اُسْسِ بُونِيَاديْنَاوَه بُونِيْنَهْ بُونِيَادَهکَهشي عَلَيْ لَه سَهَرِ تَقَوِيْ خُودَاتَرِسيْ وَ پارِيْزْکاري مِنْ لَه اَللّٰهُ خُودَا وَرِضُوْنِ وَ رَهزَامَهْنَدِيْ وَيْ

خَيْرَ چاکتره اُم یان مَن وئەوێ ئاسس بونیادیناوه بِنِیْنَه بونیادهکەى عَلى له سەر شَفَا رۆخى جُرْفِ کەندەلانیکی

هَار فشهَل و رِماو فَاَنْهَار جا دارِما بِيه يتي فِي بوناو نار ئاگرى جَهَنَّم دۆزهخ وَالله و خودا لَا يَهْدِي رَيْمُوونى ناکات

اَلْقَوْم خەلکە اَلظَّالِمِينَ سته‌مکارەکان (١٠٩) لَا يَزَال هَيْشَتا ماوه بِنِیْنَه بونیادهکەى اَلَّذِي ئه‌وێ بِنَو دروستیانکردبوو

رِيَّة وهک گومانیک فِي له‌ناو قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان اِلَّا مه‌گەر ئه‌وێ اَنْ که تَقَطَّع له‌ت و پەت بَیت قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان

وَالله و خودا عَليم ته‌واو زانا و ئاگاداری حَكِيم ته‌واو کاربه‌جێی یه (١١٠) اِنْ بِيگومان الله خودا اَشْتَرى کړیویه‌تی مَن له

اَلْمُؤْمِنِينَ برۆاداره‌کان اَنْفُسَهُمْ خۆیان وَاَمْوَالَهُمْ و مال و سامانیان بِاَنْ به‌ ئه‌وێ لَهُمْ لۆیان هه‌یه اَلْجَنَّة به‌هه‌شت

يُقْتَلُونَ ده‌جه‌نگین فِي له سَبِيل بِنِگای الله خودا فَيَقْتُلُونَ جا ده‌کوژن وَيَقْتُلُونَ و ده‌کوژرێن وَعَدًا به‌ئێنیکه عَليْه له سەر ئه‌و

حَقًا هه‌ق و راستیه فِي له‌ناو اَلتَّوْرَةِ ته‌ورات (نامه‌ی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا) وَاَلْاِنْجِيل و ئینجیل (نامه‌ی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا)

وَالْقُرْآن و قورئان وَمَنْ و کى اَوْفَى وه‌فادار تره بَعْدِه به‌ ئێنێ خۆی مَن له الله خودا

فَاسْتَبْشَرُوا جا مَرگێنیتان لَبَیت و دَلشاد بن بِيْعَكُمْ به‌ مامه‌له و فروشتنه‌که‌تان اَلَّذِي ئه‌وێ بايَعْتُمْ فروشتنتانکرد بِيه يتي

وَذٰلِكَ و ئه‌وه هُو به‌راستی هەر ئه‌وه اَلْقَوَز برده‌هه‌ی اَلْعَظِيم ئه‌وپه‌ری شکۆداری گه‌وره یه (١١١) اَلتَّائِبُونَ تۆبه‌کاره‌کان

اَلْعٰدُوْنَ خودا په‌رسته‌کان اَلْحَمْدُونَ ستایشکاره‌کان اَلشَّحُونَ به‌پۆزووه‌کان اَلرَّكْعُونَ کړنۆشبه‌ره‌کان اَلسَّجْدُونَ سوژده‌به‌ره‌کان

اَلْاَمْرُونَ فه‌رمانکه‌ره‌کان بِالْمَعْرُوف به‌ کاری چاک و په‌سند وَالنَّاهُونَ و پێگەر و فه‌ده‌غه‌که‌ره‌کان عَن له

اَلْمُنْكَر خراپه و کاری ناپه‌سند وَالْحٰفِظُونَ و پارێزکار و ترساوه‌کان لِحُدُود له الله خودا وَبَشِّر و مرگێنی بده اَلْمُؤْمِنِينَ برۆاداره‌کان

(١١٢) مَا كَانَ په‌وا نه‌بووه لِلنَّبِيِّ لۆ پێغه‌مبه‌ر وَالَّذِينَ و ئه‌و(که‌س) انه‌ی اَمَنُوا برۆایان هێنا اَنْ که

يَسْتَغْفِرُوا داوای لیخۆشبوون بکه‌ن لِلْمَشْرِكِينَ لۆ موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران وَلَوْ هه‌رچه‌ند کَانُوا ئه‌وان - اُولٰی خواوه‌نی

قُرْبَى نزیکیش (خزمیش-بن) مَن له بَعْد دواى مَا تَبَيَّنْ ئه‌وێ روونبووه‌وه لَهُمْ بۆیان اَنَّهُمْ که‌وا به‌راستی ئه‌وان

أَصْحَبُ رَهْفِيقٍ وَخَهْلَكِي أَجْمِمْ دُوزَخَ ن (١١٣) وَمَا وَنَه كَانُ بُوو أَسْتَغْفَارُ دَاوَايَ لِيَخْشُ بُووِي

إِبْرَاهِيمَ (بِيغَهْمَبَر) ئِبراهيم لَآئِيَه بُوو باوکی إِلَّا ئیلا عَن لَه مَوَعَدَه بَارَهی به ئَنیک بُوو وَعَدَهَا به ئَینی دابوو إِيَاه بهووی

فَلَمَّا جَا كَاتِي تَبَيَّنَ دَهْرَكَهوَت وَرَوْن بُوِيهوه لَهَو بُوِي أَنَّهُرُ كَه به دَنیایِ ئهوَ عَدُو دَوژمنه لِلَّهِ بُوو خُودَا

تَبَرَّأَ پَاكَنهی كُرد وَ دَهسْتی شُوشْت مَنَه لَیْ إِنْ به دَنیایِ إِبْرَاهِيمَ (بِيغَهْمَبَر) ئِبراهيم لَآئُو زَوْرپَارَاهوِی به ئَاخه ئَاخِی

حَلِمْ ئَهو پَهْری ئَارَام وَ لَه سَهْرخُوِيه (١١٤) وَمَا وَنَه كَانُ بُووه اَللّٰهُ خُودَا لِيُضِلَّ تَا لَابَدَا وَ گُوومِرَا بَكَات قَوْمًا قَهوَمِيك

بَعْدَ لَه دَوَايَ ئَهوهِ إِذْ كَه هَدَاهُم رَيَنمووَنی كُردوون حَتَّى تَاكو يَبَيَّن رَوْن وَ دِيَارْدَه كَات لَّهُم بُوِيَان مَا ئَهوَ شْتَهی

يَتَقُونَ دَهْبِي پَارِيژكَارِي لَيَبَكَن إِنْ به دَنیایِ اَللّٰهُ خُودَا بِكُلِّ به هَهْمُوو شَيْءٍ شَقِيٍّ عَلِيمٌ تَهوَاو زَانَا وَ ئَاگَادَارَه (١١٥)

إِنْ به دَنیایِ اَللّٰهُ - لَهَو هِي (-الله يه) مُلْكٌ پَادشَاهِيَتِي وَخَاوَه نَدَارِي اَلسَّمَوَاتِ ئَاسْمَانَه كَانَه كَان وَ اَلْأَرْضِ وَ زَهوِي

يُحْيِي ئَهو ئَينَتَهوهِ وَ زِيْدوودَه كَاتَهوهِ وَيُمِيتُ وَ دَهْمَرِيئِي وَمَا نِيَه لَكُمْ بُوْتَان مِّنْ - دُون بِيَجَكَه (-له) اَللّٰهُ خُودَا(الله) مِّنْ (هِيچ)

وَلِي دَوُسْت وَلَانَصِيْر وَ نَه (هِيچ) پَشْتِيوَان وَ يَارْمَه تَدَه رِيك (١١٦) لَقَدْ به دَنیایِ تَاب - اَللّٰهُ خُودَا (-تَوْبَهی قَبُوْل كُرد) عَلَيَّ لَه

اَلنَّبِيِّ بِيغَهْمَبَر وَالْمُهْجَرِيْنَ وَ كُوْچَكَه رَه كَان وَالْأَنْصَارَ وَ پَشْتِيوَانَانِ اَلَّذِيْنَ ئَهوَانَهی أَتَبِعُوهُ به دَوَايَ كَهوْتَن فِي لَه

سَاعَةً كَات وَ سَاتِي اَلْعُسْرَةَ تَه نَگَاوِي وَ نَه بُووِي مِّنْ لَه بَعْدَ دَوَايَ مَا كَادَ ئَهوِي خَه رِيك بُوو يَزِيْغ - قُلُوْب دَلَه كَانِي

فَرِيْق كُوْمَه لَئِي مِّنْهُمْ لَهوَان (-لَابَدَات وَ لَه خَشْتَه بَجِيْت) ثُمَّ پَاشَان تَاب پَه شِيْمَانِي وَ تَوْبَهی قَبُوْل كُرد عَلَيْهِمْ لَيِيَان إِنَّهُرُ به دَنیایِ ئَهوَ

بِهِمْ پَيِيَان رَعُوْفٌ زَوْر به سُوْر نَهْرَم وَنِيَانِي رَجِيْمٌ ئَهو پَهْرِي مِيَهْرَه بَان وَ به خَشْنَدَه يه (١١٧) وَ عَلَيَّ وَ (-تَوْبَهی به خَشِيه) سَهْر

اَلثَّلَاثَةِ سَيَّ كَه سَه كَانِ اَلَّذِيْنَ ئَهوَانَهی خَلِفُوْا به جَنِيْهِيْشْتَرَابُوون حَتَّى هَه تَا إِذَا كَاتِي ضَاقَتْ تَه نَگ بُوو عَلَيْهِمْ به سَهْرِيَان ، لَه سَهْرِيَان

اَلْأَرْضِ زَهوِي بِمَا بهو رَحِبَتْ فِرَاوَانِي يَهِي وَ ضَاقَتْ وَ تَه نَگ بُوو عَلَيْهِمْ لَه سَهْرِيَان أَنْفُسُهُمْ خُودِي خُوِيَان وَ ظَنُوْا وَ دَنْيَا بُووَن

أَنْ كَه لَا - مَلَجًا نِيَه حَه شَارَكَه يَه ك مِّنْ لَه اَللّٰهُ خُودَا إِلَّا ئیلا إِلَيْهِ بُوو لَای ئَهوَ ثُمَّ پَاشَان تَاب پَه شِيْمَانِي وَ تَوْبَهی به خَشِيه

عَلَيْهِمْ سَهْرِيَان لِيَتُوبُوا تَاك تُوْبَه بَكَهَن وَ بَكَهَرِيْنَهَوَه اِنَّ بَهْدَلْنِيَايِي اَللّٰهُ خُودَا هُوَ هَرخَوَى اَلْتَّوَاب زُوْر قَبُولْكَارِي تُوْبَه وَ بَهْشِيْمَانِي

الرَّحِيمِ ئَهَوَهَرِيْبَه بَهزَهِي وَ بَهخَشَنْدَه يَه (۱۱۸) يَأْتِيهَا هُوَ ئَهِي اَلَّذِيْنَ ئَهَوَانَهِي ءَامَنُوا بَرَوَاتَان هِيْناوَه

اَتَقُوا بَتْرَسَن وَ پارِيْزْكَارِيْن لَه اَللّٰهُ خُودَا وَكُونُوا وَ - مَعَ لَهْگَهْل اَلصّٰدِقِيْنَ رَاسْتْگُوْكَان (-بَن) (۱۱۹) مَا كَان نَه بُووه

لِاَهْل بُوْ خَه لَكِي اَلْمَدِيْنَةُ شَارِي مَهْدِيْنَه وَمَنْ وَ ئَهْوَهِي حَوَّلَهُمْ لَهْدَهْوَرِيَانَه مِّنْ لَه اَلْاَعْرَاب عَارَهَبَه دَهشْتَهكِيَهكَان اَنْ كَه

يَخْتَلِفُوا دَوَابْكَهَوَن عَنْ لَه رَسُوْل پِيْغَهْمَبَهْرِي اَللّٰهُ خُودَا وَلَا يَرْغَبُوا وَ (-نَه) حَهز بَكَهَن بِاَنْفُسِهِمْ بَهْگِيَانِي خُوْيان عَنْ زِيَاْتَر لَه

نَفْسِه غِيَانِي ئَهو ذٰلِكَ ئَهْوَه بِاَنْهَمْ بَهْوَوِي ئَهْمَهْيَه كَه ئَهْوَان لَا يُصِيْبُهُمْ تَوْشِيَان نَايِيْتْ ظَمًّا تُوْبِيْنِيَهْتِيَهك

وَلَا نَصَبْ وَ نَه مَانْدَوَبُوْنِيَك وَلَا مَخْمَصَةً وَ نَه بَرَسِيْتِيَهك فِيْ لَه سَبِيْل رِيْگَاي اَللّٰهُ خُودَا وَلَا يَطْوُن وَ پِيْ نَانِيْنَه مَوْطِئًا جِيْگَايَهك

يَغِيْظ تُوْرَهْبَكَت اَلْكُفّٰر كَاْفَرَهكَان وَلَا يَنَالُوْنَ وَ دَهسْتِيَان نَاكَهْوِيْتْ وَ لِيْنَادَهَن مِّنْ لَه عَدُوْ دُوْژْمَن نِيْلًا دَهسْتَكَهْوَت وَ گُوْرزِيَك

إِلَّا ثِيْلَا كُتِبْ دَهنوسرِيْ هُم بُوْيان بِه يِيْ عَمَلْ كَارِيْكي صُلِحْ جَاك اِنَّ بَهْدَلْنِيَايِي اَللّٰهُ خُودَا

لَا يُضِيْع بَهْفِيْرُوْ نَادَا وَ نَاْفَهْوَتِيْنِيْ اَجْرْ پَادَاشْتِي اَلْمُحْسِنِيْنَ چَاكَهكَارَهكَان (۱۲۰) وَلَا يَنْفِقُوْنَ وَ نَابَهخَشَن وَ خَهْرَج نَاكَهَن

نَفَقَةً بَهخَشِيْنِيَك وَ خَهْرَجِيَهك صَغِيْرَةً (-نَه) بَجُوَك وَلَا كَبِيْرَةً وَ نَهْگَهْوَرَه وَلَا يَقْطَعُوْنَ وَ نَابِرْن وَ تِيْنَاپَهْرِيْنَن وَادِيًّا دُوْلِيَك

إِلَّا ثِيْلَا كُتِبْ نوسراوه هُم بُوْيان لِيَجْزِيَهُمْ تَا پَادَاشْتِيَان بَدَاْتَهْوَه اَللّٰهُ خُودَا اَحْسَنْ بَهْ چَاكْتَرِيْنِيْ مَا كَانُوا ئَهْوَهِي پِيْشَان

يَعْمَلُوْنَ دَهْيَانْكَرْد (۱۲۱) وَمَا نَه كَان بُووه اَلْمُؤْمِنُوْنَ بَرُوَادَارَهكَان لِيَنْفِرُوا كَه رَاپَهْرَن كَافَّةً هَهْرَهْمُوْيان فَلَوْلَا نَفَر لَّوْ -

مِنْ لَه كُلْ هَهْمُوو فِرْقَةً كُوْمَهئِيْكي گَهْوَرَهِي جِيَا مِنْهُمْ لَهْوَان (-رَاْنَهپَهْرِيْ) طَائِفَةً كُوْمَهئِيْكي دِيَاْر لِيَتَفَقَّهُوا تَا بَاش تِيْبِيْگَهَن وَ فَيْرِيْبَن

فِيْ لَه اَلَّذِيْنَ ثَايِن وَلِيْنْدِرُوا وَ تَا بِيْدَار بَكَهْنَهْوَه وَبَتْرَسِيْنَن قَوْمَهُمْ قَهْوَمِيْ خُوْيان إِذَا كَاتِي رَجَعُوا گَهْرَاْنَهْوَه اِلَيْهِمْ بُوْلَايَان

لَعَلَّهُمْ بَهلْكَو ئَهْوَان يَحْذَرُوْنَ وريَاي وَ حَهزَهْرِيْ خُوْيان دَهْبَن (۱۲۲) يَأْتِيهَا هُوَ ئَهِي اَلَّذِيْنَ ئَهَوَانَهِي ءَامَنُوا بَرَوَاتَان هِيْناوَه

قَتِلُوا بَجَهْنْگَن دَرْ بَه اَلَّذِيْنَ ئَهَوَانَهِي يَلُوْنُكُمْ نَزِيْكَتَان مِّنْ لَه اَلْكُفّٰر كَاْفَرَهكَان وَلِيْجِدُوا وَ بَه بِيْبِيْن فَيُكْرَمْ لَهْنگُوْ

غِلْظَةً تَوَوَّدَ وَ تِيْرَى وَأَعْلَمُوا وَ بَزَانَن أَنْ كَه بِيْگومان اَللّٰهُ خُودَا مَعَ لَه گَهْل اَلْمُتَّقِيْنَ لَه خُودَا تَرَس وَ پارِيْزکاره کان ه (۱۲۳)

وَإِذَا وَئَه گَهَر مَا (هاتوو) اُنْزِلَتْ دابه زِيْئِرا سُورَةُ سُورَه تِيْكَ فِنْهُمْ ئَهْوَه لَهْوَان (هه يه) مِّنْ كَه سَانِيْكَ يَقُوْلُ دَه لِيْ اَيْكُرْ كَاه تَان

زَادَتْه - هَذِهِ ئَهْمَه يَان اِيْمَنَّا باوه رِي (-بۆي زياد كرد) فَأَمَّا جَا هَه رِي اَلَّذِيْنَ ئَهْو (كهس) انه ي اَمَنُوا بَرَوَايَان هِيْناوه

فَزَادَتْهُمْ ئَهْوَه بۆيَانِي زيادكرد اِيْمَنَّا باوه رِ وَهُمْ وَ ئَهْوَان يَسْتَبْشِرُوْنَ چاوه رِيْ موژده ده كهن وَ دَلِيَان گَهش ده بِيْته وه (۱۲۴)

وَأَمَّا وَ هَه رِي اَلَّذِيْنَ ئَهْوَانَه ي فِي هَه يه لَه ناو قُلُوْبِهِمْ دَلَه كَانِيَان مَرَضٌ نَه خُوشِيْيْكَ فَزَادَتْهُمْ ئَهْوَه بۆيَان زياد ده كات

رِجْسًا پِيْسِي وَ ناپاكي اِلَى بۆ سَهَر رِجْسِهِمْ پِيْسِي وَ ناپاكي خُويَان وَمَاتُوا (دهمرن) وَهُمْ لَه بَارِيْكا كه ئَهْوَان

كُفِرُوْنَ كَاْفِر وَ بَرَوَانَه كه رن (۱۲۵) أَوْلَايَرُوْنَ ئَايَا نَابِيْن اَنَّهُمْ كَه به رَاسْتِي ئَهْوَان يَفْتَنُوْنَ تاقِيْده كرِيْنه وه وَ تَوْشِي فَيْتَنَه دَه بِن

فِي لَه كُلّ هَه موو عَام سَالِيْكَ مَّرَّة جَارِيْكَ أَوِيَان مَرَّتِيْن دُوو جَار ثُمَّ پاشان

لَا يَتُوبُونَ پَه شِيْمَان نَابَنَه وه وَ تَوْبَه نَاكهن وَ ناگَه رِيْنه وه وَلَا هُمْ وَ نَه ئَهْوَانِيْش يَذْكُرُونَ يَادِي خُودَا ده كه نه وه وَ پَه ند وه رده گرن

(۱۲۶) وَإِذَا وَئَه گَهَر مَا (هاتوو) اُنْزِلَتْ دابه زِيْئِرا سُورَةُ سُورَه تِيْكَ نَظَر - بَعْضُهُمْ هَه نَدِيْكيَان (-ده رَوَانن) اِلَى بۆلَاي

بَعْضِ هَه نَدِيْكَ هَلْ ئَايَا يَرِيْكُمْ دَه تَانِيْئِيْ مِّنْ (هيچ) أَحَدٍ يَه كِيْكَ ثُمَّ پاشان أَنْصَرَفُوا رُؤِيْشْتَن دُوور كه وتنه وه صَرَف -

اَللّٰهُ خُودَا (دوريخسته وه وَ رَوَانْدِي) قُلُوْبِهِمْ دَلَه كَانِيَان بِأَنَّهُمْ به هُوِي ئَهْوَه ي ئَهْوَان قَوْمٌ قَه وَمِيْكَن لَا - يَفْقَهُونَ تِيْ (-نا) گَه ن

(۱۲۷) لَقَدْ به رَاسْتِي جَاءَكُمْ بۆ تَان هَات رَسُوْلٌ پَه يَامْبَه رِيْكَ مِّنْ لَه أَنْفُسِكُمْ نَه فَس وَ زَاتِي خُوتَان

عَزِيْز زَه حَمَه ت وَ قُورِسَه عَلَيْهِ لَه سَه رِي مَا عَنِتُّمْ ئَهْوَه ي تَوْشِي نَاخُوشِي وَ ئَه زِيَه ت بِن حَرِيْص سُوْرَه

عَلَيْكُمْ لَه سَه ر (خِيْر وَ چَاكه) بۆ تَان بِالْمُؤْمِنِيْنَ بۆ بَرَوَاداره كان رَعُوفٌ زُور به سُوْزي نَه رَم وَ نِيَانِي رَحِيْمٌ ئَهْوَه رِيْ مِيْهَرَه بَان وَ به به زَه يِيَه

(۱۲۸) فَإِنْ جَا ئَه گَهَر تَوَلَّوْا پَه شْتِيَان هَه لَكرد فَقُلْ ئَهْوَه بَلِيْ حَسْبِيْ - اَللّٰهُ - خُودَا (بۆ مَن به سَه سه) لَا نِيَه

إِلّٰهُ خُودَا وَ پَه رَسْتَرَاوِيْ اِلَّا جگَه لَه هُو ئَهو عَلَيْهِ هَه رِيَه وَ تَوَكَّلْتُ پَه شْتَم به سْتَوْه وَ مَتْمَانَه م كَرْدَوْه وَ هُو وَ هَه ر ئَهْوَه

